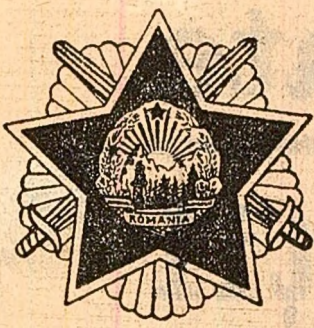

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7336

Miercuri 10 mai 1967

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- Vor fi reinviat bunele tradiții edilitare ale Brașovului? ■ Faptul divers ■ Puncte de vedere: Ispita noului în artă ■ Considerațiuni despre educația poetică
- „Istoria Bucureștilor” ■ Convorbiri fructuoase româno-suedeze ■ Festivități în localitățile bulgare unde au luptat ostașii români în 1877-1878

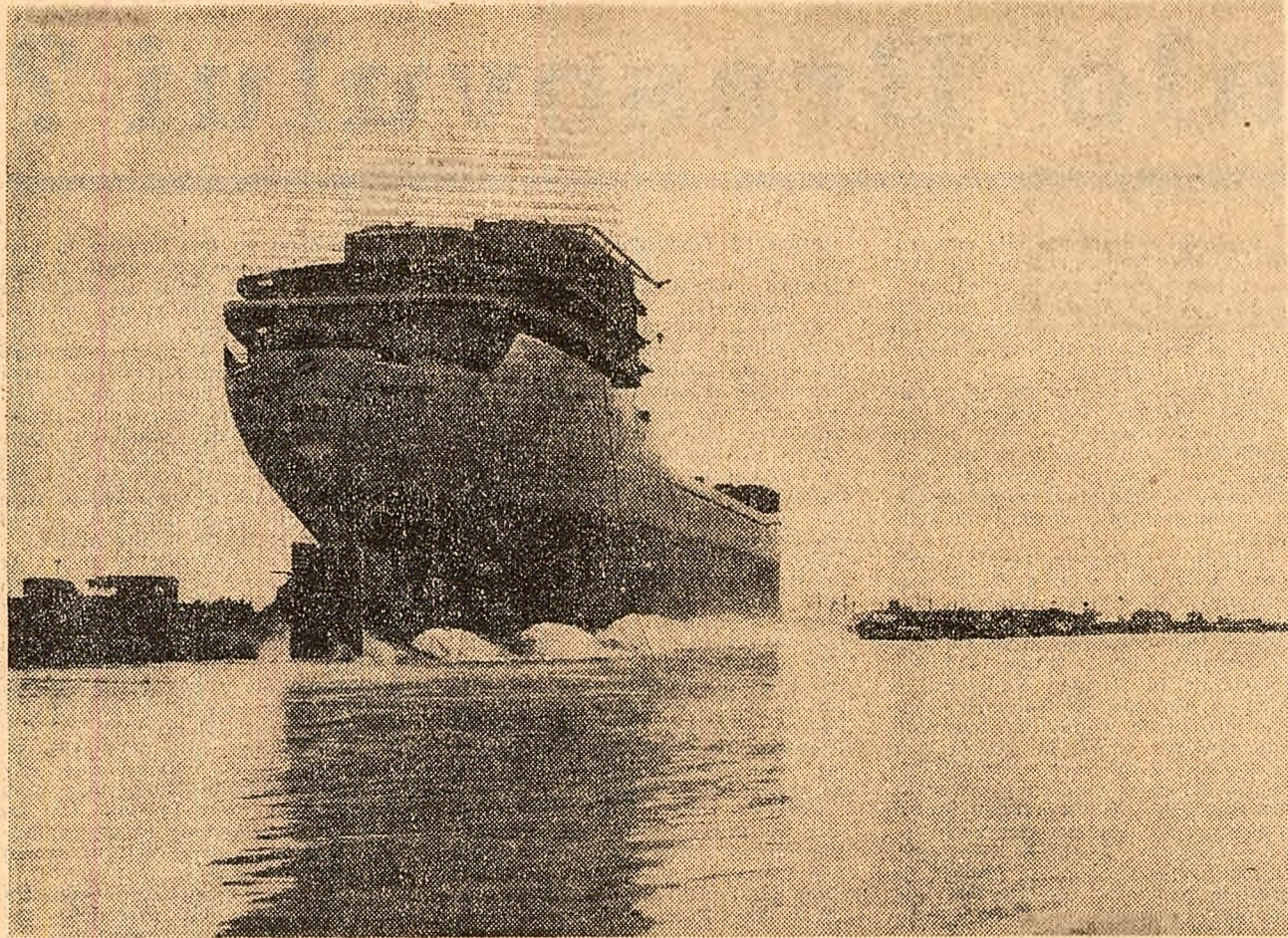
ANCHETA ECONOMICĂ la uzina „Laminorul de tablă” - Galați, Fabrica de confecții Oradea și Întreprinderea minieră Barza

ATI IDENTIFICAT REZERVELE NEFOLOSITE ALE TAMPULUI DE MUNCA? CUM LE FRUCTIFICAȚI?

In toate întreprinderile industriale se desfășoară o largă acțiune de organizare științifică a producției și a muncii, care are o însemnătate deosebită pentru ridicarea eficienței generale a activității economice. Un accent deosebit se pune, în cadrul acestei acțiuni, pe folosirea completă și cât mai productivă a timpului de muncă. Studiile și analizele întreprinse au scos la iveală resurse nefolosite încă în domeniul timpului de muncă, cauzele care mai determină înșirirea lui, precum și măsurile ce se cer luate pentru fructificarea lor la maximum, în folosul producției. Aceste analize au stăruit un puternic ecou în masa largă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor, mobilizând înalta lor în identificarea rezervelor timpului de lucru și în folosirea lui cât mai eficientă. În dezbaterile multilaterale care au avut loc, colectivele dintr-o serie de întreprinderi au formulat propuneri valoroase menite să asigure înlăturarea tuturor „portfelor” de risipire a timpului de muncă, valorificarea lui completă și productivă, desfășurarea în condiții nor-

male a activității de producție. În alte întreprinderi analizele sînt în curs.

Publicăm în pagina a III-a concluziile acestei anchete.

Șantierul naval Galați. Al doilea mineralier de 12.500 tone „Anina” a fost lansat recent la apă. Foto: Agerpres

Popas la Mazanderan

note de drum din Iran

Impresiile culesse încă de la primele contacte cu Iranul, țară al cărei trecut milenar este bine cunoscut, sînt deosebit de bogate. Intemeiat ca un prim mare imperiu al lumii cu 2.500 de ani în urmă, statul persan, ce se întindea în acea vreme de la Indus pînă la gura Nilului și se mărginea cu Marea Mediterană, Marea Neagră, Marea Caspică și Oceanul Indian, a cunoscut perioade de maximă înflorire începînd de pe vremea lui Cyrus, Darius și Xerxes, dar și de decădere ca urmare a unor puternice lovituri primite de la Alexandru cel Mare sau Cezar, de la Genghis-han și Tamerlan. Persanii renăscuseră de fiecare dată din cenușa imperiilor zădărnice, menținîndu-și în mod remarcabil în-deosebi vigoarea culturală recunoscută de milenii. Acest popor a dat lumii chiar și în vremea cînd țara zăcea în ruină poezii strălucite, scriitori și oameni de știință de renume.

În anii noștri Iranul, străvechea Persie, este din nou în atenția lumii. Aceasta în-deosebi după ce în subsoletul său s-au descoperit și a început exploatarea — la sfîrșitul secolului trecut — a unor urtase zăcăminte de petrol.

Efortul spre modernizare, continuat și dezvoltat astăzi, este o caracteristică a activității guvernului și poporului iranian. Acesta a căpătat contururile unui program vast care, așa cum spunea primul ministru Amir Abbas Hoveida, a angajat țara pe calea unor transformări de fond, concretizate în reforma agrară care a avut drept rezultat eliberarea și împroprietărirea țărănilor, trecerea resurselor energetice și a pădurilor în mîna statului, desfășurarea unei vaste acțiuni de alfabetizare a populației și de îmbunătățire a stării de sănătate și igienă etc.

Înaltine de orice, gazdele noastre ospitaliere au ținut să ne facă cunosțimă locuim cu aceste preocupări, pentru că așa cum ne spunea dl. Nikukhab, adjunct al ministrului informațiilor,

I. CUMPANAȘU

(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN CAPITALĂ ȘI ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI

Legumele timpurii apar cu întîrziere pe piață

Capitala, cu populația sa numeroasă, are nevoie de cantități mari de legume. În decursul anilor, în jurul orașului s-a format o zonă legumicolă puternică, multe cooperative agricole și unele gospodării de stat specializîndu-se în această ramură de producție.

În această primăvară, piața Capitalei este mai bine aprovizionată cu legume. Este rezultatul măsurilor tehnice și organizatorice luate de organele de specialitate, al muncii harnice a cooperantilor și lucrătorilor din gospodăriile de stat. Totuși, unele sortimente, în special verdețurile — spanacul, ceapa verde, salata — au apărut cu întîrziere, abia după 15 aprilie, în cantități insuficiente și în unele cazuri de calitate necorespunzătoare. În mod firesc, consumatorii și-au pus întrebarea: de ce abia de la această dată beneficiem de vitamine în stare naturală, cînd acest lucru era posibil cu o lună în urmă? Unii motivează că primăvara a fost rece. Este adevărat dar grădinarul a la îndemîna metode și mijloace pentru obținerea unor producții mari și cât mai timpurii de legume, chiar și atunci cînd primăvara este mai capricioasă. Situația înțînă pe teren arată că în această direcție, continuă să dăinuie o carență: nerealizarea suprafețelor care urmează să fie cultivate cu legume de primă apariție și mai ales nivelul scăzut al agrotehnicii aplicate. Din această cauză, producția este mică și se obține cu întîrziere.

În articolul „Nerespectarea scadențelor poate avea repercusiuni în aprovizionarea cu legume a pieței”, publicat în „Știința” din 2 martie a.c., se critică faptul că în România nu s-au realizat decât 3.400 ha din cele 5.000 ha prevăzute a fi cultivate cu verdețuri în cooperative agricole. Între acestea erau și unele unități din regiunea București și din comunele aparținînd Capitalei. Se sublinia, totodată, recomandarea Consiliului Superior al Agriculturii de a se semăna și planta verdețurile respective primăvara cît mai devreme, îndată ce terenul permite. Scadențele au sosit. Ce arată situația de pe teren în ce privește producția de legume?

În regiunea București, organele de specialitate au contractat cantitatea de 978 tone spanac față de 940 tone cît se prevăzuse inițial. Din păcate, pînă la această dată nu s-au prelucrat decît 185 tone. O situație asemănătoare este în comunele aparținînd orașului București, unde, după cum se apreciază la Întreprinderea orășenească de valorificare a legumelor și fructelor, se vor realiza numai 500 tone din cele 914 tone cît s-a contractat. S-ar putea spune de ce așta vorbă pentru „acest spanac”? Nu trebuie uitat că această legumă ține piața mai bine de o lună de zile. Pe de altă parte, o mare cantitate este folosită la dehidratare. După cum am aflat de la Departamentul pentru

Dejun oferit de tovarășul Ion Gheorghe Maurer în cinstea delegațiilor guvernamentale ale R. P. Bulgaria și Uniunii Sovietice

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a oferit marți un dejun în cinstea delegației guvernamentale a Republicii Populare Bulgaria, condusă de Ninko Stefanov, președintele Comitetului pentru controlul de stat, și a delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice, condusă de Leonid Fedorovici Iliciov, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., care se află în țara noastră cu prilejul celei de-a 90-a aniversării a cuceririi independenței de stat a României.

Au participat Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, prim-vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, membri ai guvernului, adjuții ai ministrului afacerilor externe și alte persoane oficiale.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. (Agerpres)

Telegrame

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a adresat reginei Juliana o telegramă de felicitare cu prilejul zilei naționale a Olandei.

În răspunsul său regina Juliana a mulțumit președintelui Consiliului de Stat pentru felicitările primite.

În laboratorul de înaltă tensiune de la uzina „Electroputera” Craiova. Foto: M. Andreescu

De ce ignorați cea mai complexă polivitamină-SPORTUL?

ancheta socială

MAI ARE SPORTUL NEVOIE DE VREO RECOMANDARE?

Pătrunzînd între hotarele legendelor, aflăm că în secolul IX î.e.n., Pitia, preotesea oracolului de la Delphi, recomanda exerciții fizice pentru tîmărirea bolilor, pentru sănătatea poporului din Peloponez. Versurile lui Homer și Fîdar sculpturile lui Miron și Policlet, dar mai ales Jocurile Olimpice, care au durat în vechea Eladă 12 secole, constituie și azi un strălucit exemplu al vitalității sportului în lumea antică, al importanței cu care era privită cultura fizică, devenită obligatorie pentru tineret încă din vremea lui Solon (sec. VI î.e.n.).

Dar, după secole și milenii, sportul mai este ne-

cesar azi? Din trecutul îndepărtat să facem un salt spre un viitor și mai îndepărtat. Un autor de literatură științifico-fantastică își imaginează omul viitorului ca pe o ființă diformă, cu bratele și picioarele atrofiate. În vreme ce capul și gura cămătau proporții nemăsurate. Această viziune dantescă era explicată de autor prin dezvoltarea nelimitată a tehnicii, care ar putea fi totuși fizice ale omului, transformîndu-l într-un animal sedentar, o moluscă fără altă activitate în afară de gîndire și hrănire.

Viziunea aparține, evident, unui septic, unui autor care privește viitorul prin ochelarii fumurii, dar inspirația sa nu e cu totul gratuită. Într-adevăr, porneste (ajutîndu-l la absurd), de la constatarea mai caracteristică a progresului în societatea modernă: maximum de randament creat prin minimum de efort (fizic, în primul rînd).

Intr-adevăr, specializarea și diversificarea unel-

telor, de la bormașina electrică pînă la întregi uzine automate, extinderea mijloacelor de transport, de la lift la aeronava cu reacție, au început să reducă substanțial cantitatea de mișcare și de efort fizic a unor categorii tot mai largi de oameni. Concomitent, urbanizarea, aglomerația în așezări unde betonul și asfaltul lasă locul vegetației, iar industria și automobilele rarefiază oxigenul și poluează atmosfera, agravează consecințele sedentarismului punînd problema sănătății fizice și psihice a omului contemporan.

Există remedii? Mai multe, dar se pare că cel mai bun, cel mai simplu și mai eficient remediu rămîne și cel mai vechi, descoperit și verificat cu milenii în urmă: sportul. Sportul, educația fizică, mișcarea în aer liber sînt astăzi mai necesare ca oricînd, tocmai pentru că se dezvoltă condițiile în care și muncitorul manual începe să devină un om sta-

tic. Dar exercitiul fizic devine un comandament, o datorie elementară, mai ales atunci cînd vorbim despre copii și tineret. Înstrucți sportul are un mare efect în dezvoltarea spirituală și trupească a individului.

UN ADEVĂR CARE SE UITĂ: SUPORTUL INTELLECTUALULUI ȘI FIZICUL

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Ion HERTEG Floarea CEAUȘESCU

(Continuare în pag. a V-a)

TEORIA CULPEI (II)

3. Culpa în eligendo

de Paul EVERAC

Rămîne să examinăm în continuare celelalte două feluri de culpă: în a alege și în a controla.

Pentru valorificarea maximă a capacității productive se cuvine, știe oricine, ca omul potrivit să muncească la locul potrivit. Dacă muncește la loc nepotrivit, știrgîndu-și din așteptate, se scurge pe alături, rămîne improductiv, iar munca pe care o face iese prost, cu randament scăzut. Sînt amîndouă pagubele aicea: „dămunul emergent” — faptul că munca merge cu randament scăzut, și „lucrum cessans” — faptul că toată pregătirea lui, în care s-au investit eforturi și bani, în vederea unui beneficiu public, se duce pe apa sîmbetei. Pagubă dublă. Cu toate acestea cazurile nu sînt rare, și presa le-a semnalat cînd agronomul lucrează în siderurgie, silvicul în contabilitate,

mineralul în transportul etc. Unii lucrează dedesubt calificării lor, în muncă care nu cer specializare, și aici se produce o altă pierdere. Mai sînt unii care lucrează deasupra calificării lor, în posturi pentru care sînt nechemajii, și unde paguba pe care o produc e neîndoielnică. Unii sînt păștraji în locuri unde nu dau randament, pe considerentele umanitare, alții pe considerente familiare sau pe cine știe ce considerente. S-a semnalat și frimțirea în mod mecanic sau repetat la schimb de experiență în străinătate a unor cadre care, la întoarcere, s-au profita în alte munci, nemătrimișînd nici un fel de experiență din cea pe care se bînulește că ar fi aduse cu ei. Toate acestea sînt pagube. Se pune întrebarea: cine sînt cei care angajează pe siderurgist în industria textilă sau pe petrolist la Aprozor, sau trimis pe cultură la o perfecționare din care el se întoarce ca dintr-o

croazieră de agrement, sau păstrează pe un ins vîdit inapoi la o muncă de finețe și răspundere? Adică de ce și prin cine se face această gestiune păgubitoare a talentului, capacității de muncă, priceperii și calificării? Directorul de întreprindere, conducătorul de unitate, colectivul de conducere sînt și gospodarii forțelor și resurselor umane. Dacă se produce o pagubă la nivel de calificare sau de descalificare, ea se repercutază și în lucruri dar evident și în oameni. Cine o alege omenii? A alege omenii și a-i forma este o răspundere, și nu dintre cele mai mici. Cînd se produce o pagubă evidentă, e ținut în vedere în special factorul obiectiv, declanșator. Cel subiectiv, adică nepotrivirea dintre posibilitatea omului și necesitățile muncii, nepotrivirea care operează lent, în timp, rămîne uneori mai în umbră. Iar pierderea cealaltă, capacitatea altcuiva, care n-a fost folosită

Integral, deși era utilă, aceea nu se contabilizează aproape nicînd, pentru că de ea nu se mai răspunde. Se regretă cel mult, dar nu se răspunde. Culpă „în eligendo” nu funcționează. Nu-ș putea spune că un salariat se angajează ușuratic. El este carcatai cu oarecare scrupul, în special pe lucrurile care sînt ușor de relevat. Dar cercetarea randamentului lui, factor de prim ordin, esențial, se face uneori ulterior. Or, directorul a angajat în esență un copărlăș la efortul de rentabilizare a întreprinderii lui și atunci trebuie să răspundă de omul pe care îl are acolo. Cînterșul a progresului întreprinderii, el trebuie să fie și răspunzător cînd în sectorul deficient a angajat un om nepotrivit sau cînd finele blocat și capacitate în eforturi mici și sterile. Răspunzător nu în sens administrativ, ci culpabil materialmente. Și invers: cînd

*) Vezi „Știința” nr. 7332 din 6 mai.

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Între undiță și năvod

Nu este un caz izolat. Despre transportul produselor alimentare în vagoane de încălzire chimică s-a mai scris. Revenim. Undițele comerciale din Constanța au primit de la Întreprinderea de Industrializare și desfacere a peștelui Tulcea un vagon cu 7400 kg pește. Surpriza: în vagon peștele părea tăvălit prin fântă, gata pentru ligate. Ce se întâmplase? Cei de la Tulcea au încărcat peștele într-un vagon în care se transportase suferințos. (Vota să-l îngroze?) Deocamdată, vinovatul (G.F.R.-ul sau I.I.D.P.-ul Tulcea?) tace ca pește. Cu undița nu faceți nimic, nu prinde momeala! Aruncați năvodul. E mai sigur.

Invitație

În ziua de 28 aprilie, el, șeful de coloană de la auto-baza Bocșa (Banat), a dat unui grup de 3 șoferi (Marin Caplea, Oprea Oprică, Ilie Fota) o basculantă de 5 tone pe să plimbe cu ea prin la Dăbuleni (Oltena). Și în contul autobazel, băieții s-au plimbat cu autobasculanta până la 4 mai (7 zile) sute de kilometri. Aveau și foarte de parcurs în regulă (seria AX 001494) semnă de șeful coloanei și contrasemnă de șeful autobazel. Lipsa o singură semnătură: a controlului financiar intern. Este valabilă și post-operativă. Poftiți, tovarășii, semnați!

Încotro, Fănică?

Un om cu o roabă frace pe uchi. Și în toabă, o capră moareș. „Unde-o îngropi, Fănică?” N-o îngrop încă. O duc la F. E asigurată la ADAS. Și cei de la statul popular trebuie să vadă că e murit, n-am făcut-o pastarmă. Așa se obișnuiește în comuna Vințorii (Pașcani). Și-a dat obșteșcul sfârșit dumneaia oia, capra, vițea... o plimbi pe drum (spre statul popular) cu toată pompa. E dispoziție. Nu se duce verinarul la fața locului, lăse tovarășul de la stat pe trepte, și zice străinului puțințin: „din nas”, „e moareș”. Fănică! Îngroap-o iule și vino să-ți pun ștampila! De-o murit o vacă, cum o duci, Fănică?

Toată increderea!

Asăzi urmează ca executorul judecătoresc să pună în aplicare decizia civilă privind evacuarea familiei Hăita (București). Într-o Polonă 5) din locuința ce i-a fost repertizată legal. Familia respectivă locuiea într-o cămărușă. Prin e liberarea unei camere corespunzătoare, la etaj, S.G.L. al raionului 1 Mai a emis un ordin de repartizare pentru familia Hăita, lăș însă că un alt colocatar, care are locuință bună (el și soție) care insistenț... extinderea, deschide acțiunea și câștigă. Și azi urmează ca executorul să procedeze la „transferul” familiei Hăita (bărbat, soție, copii) în camera ce o ocupă până mai înaintea, lângă un centru dumneaui, omul cu trece, spațiu locuibil. Un act de nedreptate comis în numele dreptății? Sperăm că acesta nu-i totuși ultimul cuvânt al Justiției.

„Sfârșit”

Vasile Putianu, educator la Grupul școlar al Combinatului siderurgic Galați, invita aproape în fiecare zi elevii la film. Rula chiar în școală. Dintre filmele prezentate, 37 au rulat în legal, fără aviz de programare și acte de distribuție. Doar cu acordul lui Ștefan Burdușel, gestionar la magazia de filme a orașului Galați. Încasările — 14800 lei — au fost împărțite în frățete. Nu se cunosc niciodată. Probabil nici când își vor primi peștele? Sperăm că acesta nu-i totuși ultimul cuvânt al Justiției.

Gazde bune

Ștefan Constantin (cu 5 condamnări) și Antonie Antonov (mai modest, numai cu 2) făcând viață, deși nu erau invitați, unor cetățeni onesti din Timișoara, exact atunci când gazdele lipsesc de acasă. Cuprinși de plăcerea, încercară în valiză bani, bijuterii și alte obiecte mici, dar cu valoare mare. Și lăș așa, încurcând (distrați!) orașul vizitatorilor, permis, au intrat înoportun în 11 locuințe. Intr-o 12-a cu dat de gazde. Amabile și îndatoritoare, gazdele l-au recunoscut cădându-le în mână. Și așt de mult le-au plăcut tovarășilor de la miliție nolle cunoștințe, înct nu se îndură să le lăse să plece. Stau și acum acolo. S-au întins la vorbă!

Rubrică redactată de Ștefan ZIDĂRIȚĂ Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Știință”

Vor fi reînviat bunele tradiții edilitare ale Brașovului?

Brașovul — unul din cele mai frumoase, mai pitorești orașe ale țării — a fost apreciat întotdeauna și pentru tradiția sa de bună gospodărire. De altfel, în întrecerea pe tară, el s-a situat în câteva rânduri pe locuri fruntoase.

Îată însă că pentru cei ce cunosc de mai mult vreme Brașovul — locuitorii ori vizitatorii felii în care arată astăzi multe sectoare ale acestuia sub aspectul gospodăriei și mai ales al acțiunilor de salubritate și înfrumusețare a devenit de neînțeles.

Nici în primăverile trecute brașovenii n-au avut motive să fie prea mulțumii de starea străzilor și a trotuarelor. Dar în acest an, toplinea răpedită dezvăluit un tablou greu de imaginat. De la Dirștea la Bartolomeu, de la Uzina Rulmentului și până la Pietrele lui Solomon, străzile principale arătau ca surmate. Din această dezdrărie lor brusce, în numărul ceteva luni, trebuie căutăta mai ales în întreținerea defectuoasă. Ultima larnă, de exemplu, a fost bogată în zăpadă. Deși încă din august 1966 s-a întocmit un plan cu măsuri concrete care să asigure evacuarea operativă a zăpezii și combaterea alunecărilor, căderea zăpezii l-a găsit cu totul nepregătit pe cel de la Fântâna, care a fost înțeles și înțeles. În această larnă s-au depus pe străzi 150 tone de sare, cantitate de 25 ori mai mare decât cea folosită în larna 1964-65! Și ce s-a întâmplat? Neîlind umplute cu blum, apa s-a înțeles prină la fundul și calupuri, până la fundul, pe care a înmulțat-o. Iată deci cauza hirtopelilor și denivelărilor survenite pe multe din străzile pavate (13 Decembrie, etc. Lungă etc.)

La degradarea accentuată din acest an a străzilor a contribuit și un alt factor: lucrările de întreținere și reparări de slabă calitate, efectuate sau în curs de execuție în unele sectoare ale orașului. Aceasta este de altfel cauza care a facilitat și deteriorarea unor străzi asfaltate cum sînt Bulevardul Lenin, Calea Bucureștilor (parțial) etc. Deși întregul oraș are aspectul unui gater din cauza străzilor înțese făcute, pretinzându-se lucrează fără documentație, fără deviz, munca este defectuoasă organizată, fără o concepție clară și un plan bine stabilit. Procedura defectuoasă înțesă prină la permite urmărirea cheltuielilor pe străzi, iar banca nu efectuează nici un control asupra sumelor plătite. Toate acestea fac să nu se poată cunoaște nici măcar cu aproximativ volumul și valoarea de circulație a mazășă și ce se efectuează în continuare, se cheltuieste ineficient sume importante. Există străzi unde se execută lucrări de reparări aproape în fiecare an și tot mereu arterele orașului. Într-o altă, de I.R.C.-ul nu are nici măcar un singur inginer de specialitate, iar recepția lucrărilor o face inginerul Mihai Imbreă, șeful secției de gospodărie comunală, și inginerul Tribel Olaru, amândoi ingineri silvici. Poate ar fi bine ca experiența orașului București — pare-se încă insuficient generalizată — să fie aplicată și la Brașov. În sensul că pe cît mai multe artere de circulație să se execute lucrări definitive, pe infrastructură betonate, care să suporte un trafic intens, de lungă durată.

Să ne oprim acum asupra unei alte laturi a gospodăriei orașului: curățenia. În ceea ce privește unele cartiere ale Brașovului, înțințenți nu potine aspecte care impresionează nepăcură: străzi nemăturare, grămezi de gunoal neridicate de mult timp, înțele împăstrăte de vinț și deșeurile alocate într-o rînc, spații verzi distruse.

„Poposim pe Calea Bucureștilor. Pe locuul unde odinioară se afla o fabrică de cherestea se întinde un malădă în toată regula. Tot așt de nepăcură impresionează și depozitele O.C.L.-ului și I.R.V.A.-ei, niste barche părăginite, existente în această zonă. Numai la doi pași se află piața cartierului; dar nici ea nu este mai arătoasă și mai înrîtă.”

Cu toate acestea, aici s-a putut în folosință peste 8000 de apartamente, un adevărat orașel. Construcțiunile a înaintat mult spre răsărit. Dar urmele sanitarului — gropile de var — au rămas, în jur, resturile unor foste depozite de materiale de construcție supără și ele împiedicnd asupra frumuseții nollor construcții.

Ne aflăm într-un alt cartier nou al orașului, cartierul Primăverii. Deși ultimele blocuri s-au dat în folosință cu 4 ani în urmă, spațiile dintre ele nu sînt amenajate nici astăzi. Abia acum se lucrează la amenajarea blocurilor de acces, dar dacă lucrările vor continua în ritmul de până acum, este greu de crezut că și în termenii mai curînd decît în 10 ani.

Din inițiativa statului popular regional, au fost întreprinse unele acțiuni în vederea amenajării și înfrumusețării intrărilor în oraș. Asemenea lucrări s-au executat în special în cartierul Primăverii, în cartierul Timiș și Brașov. Dar și în acest caz gospodăria s-a avut în vedere în fațoarea unui spirit gospodăresc mai eficient. Un anumit buclerism al controlului, făcut din prea multe evidențe, rapoarte, dări de seamă — al căror interes e limitat — și dintr-o puricare excesivă a documentelor contabile pentru a pune de acord diverse referențiale și subreglementări, uneori minuțioase pînă la confuzie, a fost pe bună dreptate denunțat. Utilizarea apo-

dinspre Sf. Gheorghe este aceea a unor grupi de gunoal, iar intrarea dinspre Făgăraș lăș și ea o impresie nepăcură.

Brașovul este unul din orașele cu care natura s-a dovedit deosebit de generoasă. Locurile pitorești care-l înconjoară și care pornește chiar din zona centrală constituie puncte de atracție pentru localnici și de atracție pentru oaspeți. E firesc deci ca amenajarea și înfrumusețarea acestora să stea în atenția gospodărilor. Din păcate însă, locuiri ca Timișpa, Dealul Cetății, Dealul Melcilor, Valea Răcădăului etc. sînt aproape lășate în părăsire. Aiele care urcă spre Timpa sînt neamenajate și pe aici urmează deteriorarea. Accesul prin parcul de găsărit, cel mai spectaculos, este mult îngreunat de lipsa treptelor și a balustradelor, care s-au stricat de mult vreme. Chiar sau, la Polană, deosebi în preajma stației telefericului, teretul este neamenajată, prost întretinut, nu s-a plantat un arbust sau o floare.

Cele mai multe din deficiențele care se manifestă în gospodăria orașului nu sînt noi. Nu o dată ele au fost sesizate comitetului executiv de către cetățeni și deputați, sau ridicat în sesiunile statului popular, s-au analizat în ședințele comitetului executiv, multe au fost chiar „prinse” în deciziile ale statului popular orășenesc. Totuși, ele au rămas nerezolvate. Vina principală revine comitetului executiv. În activitatea căruia se manifestă — în această privință — superficialitate, formalism. Măsurile luate în cadrul sesiunilor și ședințelor de comitet executiv, deși multe înscrise în decizii, cu termene fixe, n-au fost urmărite. De fiecare dată, cu prilejul unui nou ședință de comitet executiv, se constată că unele hotărări sau măsuri n-au fost duse la îndeplinire. Atunci ele erau trecute din nou în decizii și situația se repeta. Așa se face că probleme ca amenajarea intrărilor dinspre Făgăraș, Bran sau Sf. Gheorghe, amenajarea terenurilor din fața atelelor de automobile, construirea unui trotuar pe

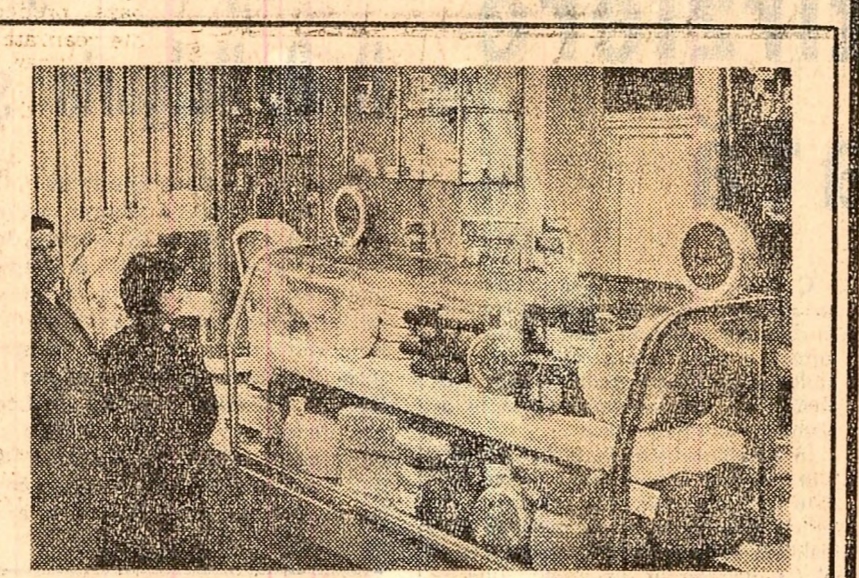
strada Zizin au fost înscrise în planul de înfrumusețare a orașului încă în 1965. Acestea soartă au avut-o și alte hotărări și planuri de măsuri, cum ar fi: stabilirea locurilor de măsuri, crearea unei stații de incinerare a gunoalelor, amenajarea de spații verzi și străzi cu flori pe drumul Brașov — Focșana Brașovului, reglementarea circulației mașinilor aparținnd sanțierelor de construcție (care murdăresc străzile), repararea și punerea la punct a unor utilaje care zăc de multă vreme defecte în cadrul I.C.B. etc și multe, multe altele.

Comisia permanentă de resort ar fi putut aduce o contribuție pretioasă la ridicarea nivelului de gospodărie a orașului și lichidarea deficiențelor existente. Din păcate, contribuția ei a fost minimă, manifestînd o slabă combativitate față de ineficiențarea activității comitetului executiv în această privință. Tematicile problemelor de care s-a ocupat în ultima vreme este minoră, iar studiile întreprinse s-au dovedit fără efect. De fapt nici nu putea să fie altfel de vreme ce președintele era însuși directorul recent înlocuit al I.C.B.

Președintele comitetului executiv al statului popular orășenesc, tovarășul Gheorghe Dumitrescu, a vizitat un mare număr de orese de decizii ale statului popular orășenesc și competență despre cele văzute. Dar ce a cistigat Brașovul în urma acestor vizite? Deocamdată, nimic mai mult decît comandarea unui schi-lift. E cam puțin!

Orașul Brașov are toate condițiile să redevină în scurtă vreme unul din orașele cele mai bine gospodărite. Aici există și tradiție, și oameni inițiativi. Totuși este ca staturile populare regionale și orășenesc să manifeste mai multă inițiativă și exigență în această privință, să mobilizeze într-o mai mare măsură organele în sarcina cărora cade gospodăria și înfrumusețarea orașului, deputații și prin ei masele largi de cetățeni.

Nicolae MOCANU
corespondentul „Știință”

S-a redeschis magazinul „MIORIȚA”

Zilele acestea și-a reluat activitatea, după renovare, „Miorița” — magazinul de prezentare al Fabricii de produse lactate București, situat pe bd. 1848 din Capitală.

Pe lângă sortimentele proaspete obișnuite, care vin direct de la fabrică, unitatea oferă ceteva produse potrivite pentru micul dejun: „Fructoal” (lapte cu cacao și Sana), lapte bătut cu un procent mai mare de grăsimi. Ele se pot servi și pe loc cu chifle sau cornuri proaspete cumpărate din același magazin. Unitatea mai oferă friscă bătută și diferite feluri de înghețată.

Produselor proaspete se alătură și un sortiment bogat de brînzeturi fermentate, produse ale celor mai renumite fabrici din țară.

(Urmare din pag. 1)

lucrul merge bine, se cuvine răsfărșit materialmente în activitatea lui și această dovadă e unul bine alegerii echipei. Fiindcă a face o bună echipă, un bun colectiv, este poate cea dintîi grijă și cel mai mare merit al unui conducător de întreprindere. Răspuns și desăvîșirea pot înțiri un asemenea simț selectiv și evita print-o alegere riguroasă pierderi importante de capacități de muncă.

4. Culpa in vigilando

Necesitatea controlului e indiscutabilă și nu mai trebuie argumentată. O sumă de pierderi se pot evita cu un control serios.

Numerose luări de cuvînt oficiale, numeroase materiale publicistice au subliniat necesitatea unei mobilizări sporite în administrarea bunurilor, a unei simplificări a esafodajului de prevederi și dispoziții proliferate în fațoarea unui spirit gospodăresc mai eficient. Un anumit buclerism al contro-

lului, făcut din prea multe evidențe, rapoarte, dări de seamă — al căror interes e limitat — și dintr-o puricare excesivă a documentelor contabile pentru a pune de acord diverse referențiale și subreglementări, uneori minuțioase pînă la confuzie, a fost pe bună dreptate denunțat. Utilizarea apo-

(Urmare din pag. 1)

lucrul merge bine, se cuvine răsfărșit materialmente în activitatea lui și această dovadă e unul bine alegerii echipei. Fiindcă a face o bună echipă, un bun colectiv, este poate cea dintîi grijă și cel mai mare merit al unui conducător de întreprindere. Răspuns și desăvîșirea pot înțiri un asemenea simț selectiv și evita print-o alegere riguroasă pierderi importante de capacități de muncă.

4. Culpa in vigilando

Necesitatea controlului e indiscutabilă și nu mai trebuie argumentată. O sumă de pierderi se pot evita cu un control serios.

Numerose luări de cuvînt oficiale, numeroase materiale publicistice au subliniat necesitatea unei mobilizări sporite în administrarea bunurilor, a unei simplificări a esafodajului de prevederi și dispoziții proliferate în fațoarea unui spirit gospodăresc mai eficient. Un anumit buclerism al contro-

(Urmare din pag. 1)

prețexate sub care se ascund, în multe cazuri, concepții greșite despre rolul important al sportului în dezvoltarea copilului și a adolescentului. Iată ceteva exemple:

„Copilul meu e debil, după o răci de sport a venit răcit acasă” (Maria Robescu, casnică, mama unui băiat de 12 ani).

„Fetița mea are un program destul de încărcat. În afară de școală învîță acasă pianul și o limbă străină. De altfel, am observat că educația fizică o obosea peste măsură” (Augusta Petrescu, tatăl unei eleve în clasa a III-a).

„Nici eu n-am făcut sport și, slavă domnului, nu sufer de nimic. Mie să-mi stie matematică și fizică, că asta îl întrebă la examene” (Mihail Receanu, maestrul forțat, tatăl unui băiat în clasa a VIII-a).

Din 10 părinți ai căror copii sînt scutiți de orele de educație fizică, 1 a invocat teama de îmbolnăvire sau accident, 3, debilitatea și obseza copiilor; 6 importanța materiilor pentru care copiii trebuie să aibă mai mult timp de pregătire.

În afară de lărghețea și lipsa de răspundere cu care unii medici eliberează certificate de scutire, se relevă cu putere optica deformată a unor părinți. Cultura fizică, credem, nu are nici un rol în dezvoltarea copiilor lor, ba chiar, dimpotrivă, constituie un soi de obstacol. În presedții și în presedții, le „fură” timpul de învățură, și îndeamnă spre „zburdăncie” și ocupații facile.

Există o falsă tendință, pozitivă în intenție, spre intelectualizare, spre omorarea elevilor cu preocupări alese, „subțiri”, de elită. Dacă, în unele cazuri, este vorba de părinți sînt justificabile, în altele sînt înzestrați cu talente și calități deosebite, în alte situații, și nu cele mai bune, e vorba doar de o modă, de un gen de snobism.

— Pare curios la o primă vedere, dar asemenea încercări de evazionism de la orele de educație fizică au înfățișat și în mediul rural, ne relatază Romulus Zaharia, șeful secției sport-turism a Comitetului regional-Dobrogea al U.T.C. La liceul din Focșana, în cadrul unui consult medical de specialitate, aproximativ 50 la sută din posesorii de scutiri medicale s-au dovedit a fi perfect apti pentru educația fizică. Integreții invocate de părinți sînt diverse, reflectă o „teamă”, dacă se poate spune așa, de aer și de efort, precum și goana după medicii generale foarte buni din țară. În nota la educația fizică ar putea, eventual, să se strice.

— În toate cazurile, și există o infinitate de pretexte, se pornește de la o presupușă de primărie și a nume se uită faptul că suportul intelectual este fizicul, afirmă dr. Mircea Pădureanu din Capitală. Activitatea nollor curcieri ale științelor și a profesiei legate de acestea, necesitatea tot mai imperioasă de a cunoaște limbi străine, deprinderile de a cînta în un instrument etc. fac parte din cultura tânărului de azi, sînt părți integrante ale unui profil spiritual complex. Impus de timp și de complexitatea vieții moderne. Dar, inginer, savant, spirit serios sau muzicant, spirit genial sau muritor de rînd, omul e îmbinarea a două elemente: fizic și psihic, fizic și fizic. Între care există o strînsă corelație, o strînsă interdependență.

Anticul custoseau acest adevăr. Unul din marii filozofi ai Greciei, Platon, își trage numele de la activitatea sa din tinerete în palestre și gimnaziu („platon”, însemna „lat în spate”), iar Sotocle și alți gânditori și artiști n-au fost nici ei străni de sport. Epoca modernă înregistrează, de asemenea, numeroase exemple de cărturari și artiști, care alături de noblețea gândirii și a creației au pus în tinerete noblețea, cu nimic mai prejos, a sportului.

Cunosc părinții efectele binefăcătoare ale sportului? Am ascultat cu plăcere părerile tov. Gheorghe Ioan, șef de serviciu la C.E.C.-Dobrogea, tatăl unui elev în clasa a XI-a, membru în echipa de baschet a școlii. „Am noriit de la ideea că un copil care face sport are o preocupare în orele libere. Mă refer la sportul organizat, și nu la jocurile încropite pe străzi ori pe maidane, nesupravegheate de nimeni, lipsite de disciplină, de igienă etc. Dacă sportul are vreo influență asupra învățurii? Am să dau un exemplu: toți componenții echipei de baschet care sînt elevi în anul trecut Liceul nr. 2 au intrat cu succes în învățămîntul superior. Evident că asta depinde foarte mult de părinți, de profesori de educație fizică, de climatul educativ în care se desfășoară programul de antrenament. Dar sportul are efecte cu mult mai importante și mai adînci, pe care le-am urmărit direct

tuturile locale. Conducerea școlii nu acceptă nici măcar ideea unei soluții de compromis — folosirea sălilor pentru ambele scopuri, învoind perspectiva unor ocupații mai serioase ca: amenajarea unui laborator pentru studierea limbilor străine etc.

Nimeni nu poate nega importanța metodelor moderne de studiu, nimeni nu are intenția de a diminua cîștigul de puțin însemnătatea celorlate materii în contextul programelor de învățămînt, dar în discuțiile purtate am simțit că se creează o falsă, o artificială antinomie între educația fizică și celelalte obiecte, că se stabilește o greșită scară a valorilor, în care educația fizică e așezată la periferia preocupărilor. În unele școli rurale — școala din Focșana e o excepție — directorii își completează norma de învățămînt cu ore de educație fizică pentru că sînt mai „comode”, ore expediate ușor prin

Cea mai complexă polivitamină — SPORTUL

în evoluția fiului meu. În urmă cu cîteva ani îl cam lipsea voința, ambiția de a duce pînă la capăt problemele de matematică, era cam lăș-mă să se las. El bine, sportul l-a făcut să devină mai dinamic, mai activ, mai combativ, așa putea spune chiar și în priveste învățurii. A descoperit voluptatea finalizării. Totodată, s-a dezvoltat la el spiritul de echipă, simțul colectiv. Integreții invocate de părinți sînt diverse, reflectă o „teamă”, dacă se poate spune așa, de aer și de efort, precum și goana după medicii generale foarte buni din țară. În nota la educația fizică ar putea, eventual, să se strice.

— Pare curios la o primă vedere, dar asemenea încercări de evazionism de la orele de educație fizică au înfățișat și în mediul rural, ne relatază Romulus Zaharia, șeful secției sport-turism a Comitetului regional-Dobrogea al U.T.C. La liceul din Focșana, în cadrul unui consult medical de specialitate, aproximativ 50 la sută din posesorii de scutiri medicale s-au dovedit a fi perfect apti pentru educația fizică. Integreții invocate de părinți sînt diverse, reflectă o „teamă”, dacă se poate spune așa, de aer și de efort, precum și goana după medicii generale foarte buni din țară. În nota la educația fizică ar putea, eventual, să se strice.

MENTALITATEA IN ȘCOALĂ

O comparație între procente pe care le ating scutirile medicale la două licee din Constanța — vînteste de la oraș, Liceul Mircea cel Bătrîn aproximativ 14 la sută din elevii lipsesc motivat de la orele de educație fizică în baza scutirilor medicale, în vreme ce la Liceul nr. 2 procentul acestor elevi ajunge la 6 la sută.

La Liceul nr. 2, în afara scutirilor sportive constituite, toți elevii au acces ceteva ore pe zi la teren, la sală, la echipamentul sportiv, în afara programului propriu-zis de educație fizică și în timpul liber a fost amenajat aici un patinoar natural cu reflectoare și muzică; profesorii de specialitate și conducerea școlii verifică exigent certificatele medicale, discută cu părinții.

La Liceul Mircea cel Bătrîn terenul sportiv se află într-o remanajare care ducează de multă vreme orele de educație fizică se desfășoară într-o sală improvizată unde aproximativ 80 de elevi au la dispoziție 98 metri pătrați. Liceul posedă o sală care, inițial a fost destinată culturii fizice, iar mai tîrziu transformată în sală de festivități. Festivitățile sînt bine organizate, rare, mai dese sînt, în schimb, ședințele și consfă-

șate sau cuture împrejurare administrative, sau pur și simplu de dor și cere îmbunătățirea unei situații stingerioase. Atunci el se adresează la conducerea forului superior, tutelar, regional abundenț. Supercontrolul e o cenzură, că și lipsa de control. Dar pe cînd lipsa de control poate fi atr-

buie precis celui ce avea datoria să fie vigilent — și poate deci conduce la desăvîșare —, excesul de control îmbucătăște răspunderea, o abstracționează. Cel care controlează în condițiile în care va fi imediat răscontat de un altul va primi numai pătărică și forma, „acoperindu-se” el însuși. Progresul cere însă eficiență, nu acoperire formală. O suț de sepe la o singură mapă!

Uneori, interesele cete unui celălalt îl pun în situația de a se simț lezată de

ștanta. De la activitatea sportivă de club, trece la activitatea sportivă de masă, întrucît nici performenței și nici recunoștințele, ori cîți de nume, oamenii între 25—40 de ani al căror sentimentar favorizează îmbătrînirea prematură și apariția unor maladii ce ar putea fi combătute sau amănate prin sport.

TIPUL SPORTIVULUI

„Întrebat cu alt prilej ce model mi-am ales în viață, aminteste acum. Nicolae Teodorescu, decan al facultății de matematică de la Universitatea-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștilor în reprezentativa de juniori, ceea ce nu m-a împiedicat, evident, să mă dedic încă din viața universitară la activități de matematică-București, am dat un răspuns care a surprins pe interlocutorii mei, pentru că mi-am ales ca model de urmat nu o personalitate celebră ci tipul sportivului. Ceteva cristalizate, ce a determinat această alegere? Am fost un mare amator de sport, mai exact, de fotbal, am căpatat „cultura” Bucureștil

ATI IDENTIFICAT REZERVELE NEFOLOSITE ALE TIMPULUI DE MUNCA? ancheta economica

Prin preluarea schimbului „din mers” am cistigat timp pretios pentru productie

Primele patru luni de activitate din acest an au incheiat la uzina LAMINORUL DE TABLA GALATI cu toți indicatorii realizați. S-au vrac, peste plan, 790 tone de tablă. Demn de subliniat este faptul că, față de anul trecut, s-a asigurat un ritm constant al activității, nu numai pe ani și decade, ci și pe zile și chiar pe schimburi. Graficul de productie este realizat la toate locurile de muncă, evitându-se „gătușii” în producție. Ritmicitatea bună a producției în toate secțiile este explicată prin folosirea mai din plin a timpului de lucru.

La noi, la laminare — arată maestrul DUMITRU IVAN de la laminorul II — orice intrerupere dereglează tehnologia, cauzează mari pierderi. Este foarte greu să intrăm apoi „în normal”. De înseamnă o intrerupere de 10 minute? Pe lângă pierderea producției din acest timp — circa 200 kg tablă — la rețutarea lucrului, o oră, o oră și jumătate apar mari sanități de tablă lipită în procesul de laminare. Se poate întâmpla chiar să se rupă cilindrii datorită orelării rapide a temperaturii. Asemenea situații erau frecvente anul trecut, când laminarii veneau în schimb mai tirziu. Preluarea schimbului „din mers” a constituit factorul hotărâtor al eliminării acestor intreruperi. De asemenea, schimbul precedent are grijă să lase pachete și șturi de rezervă.

Problema folosirii timpului de lucru — sublinia tot ing. CONSTANȚIN GINGĂRASU, director uzinei — este o latură principală a organizării științifice a producției și a muncii și de aceea se află în atenția noastră. În primul trimestru al anului, noi am analizat în toate secțiile cum este folosit timpul de muncă. S-au desprins unele concluzii care ne-au dat posibilitatea să acționăm ferm pentru a evita irosirea fondului de timp

al uzinei, astfel ca rezultatele economice să fie cât mai însemnate. Unde se irosea mult timp? În primul rând, la începerea și terminarea schimbului. Mulți muncitori de plan și desăciut începeau lucrul cu 15-20 minute mai tirziu și tot cu atâtea minute terminau mai devreme schimbul. S-au luat măsuri pentru respectarea întocmai a programului de lucru.

Evident, preluarea „din mers” a lucrului a avut efecte favorabile asupra sporirii producției și productivității muncii la laminare, curba realizării fiind în continuă ascensiune. Dar, așa cum au reliefat unii muncitori și maiștri, acest lucru nu este suficient. Folosirea completă și productivă a timpului de lucru impune o strictă disciplină în muncă din partea fiecărui membru al colectivului. Intrirerea sau lipsa din producție a unui muncitor se răfingea asupra activității echipei, influențând rezultatele obținute.

— Avem muncitori bine pregătiți, conștiincioși, unii cu vechime de mulți ani, alții mai tineri, care nu au avut niciodată absențe nemotivate sau intrireri — relate șeful de echipă COMAN NEAGU de la laminorul III. Dublător Alexandru Iorgu, laminator Marin Brăileanu, extractor Ion Oancea sînt mereu evidențiați pentru activitatea lor. Sînt însă și unii muncitori care nu vor să înțeleagă că există un normativ, un număr precis de oamnei care deserveșc laminorul. Atunci cînd un muncitor lipsește, ceilalți trebuie să-l suplinească prin mari eforturi. Fiecare, aceasta se răfingea negativ asupra calității produselor. Mai sînt și unii muncitori — Ion Scheite, Ion Casian, bunăoară — care încrează într-un ritm lent, tirzind astfel timpul de lucru. Așa se face că, în timp ce ceilalți muncitori desfac 2000 kg tablă pe schimb, ei desfac doar 800-900 kg.

timp la numeroși alți muncitori.

— Problema nr. 1 la noi — ne spune în continuare șeful secției acoperiri metalice — este aceea a intreruperilor. Dacă apare o stagnare de o jumătate de oră din cauza unei defecțiuni, trebuie să lucrăm o oră și jumătate, două ore pînă cînd intrăm în normal, timp în care s-ar putea zăca două tone de tablă. Toată tablă pe care o zăcăm în timpul după intrerupere se returnează, deoarece are pe de din cauza cilindrilor oxidați. Aceste stagnări se datoresc montării și sudurii de calitate necorespunzătoare care se fac la mașinile de zincat, atunci cînd se da baia afară și se reface mașina. De asemenea, dacă muncitorii nu introduc tablă pe transbordare sau nu respectă distanța, mașina se infundă și trebuie oprită 2-3 ore.

În urma unor studii întreprinse, a unor experimentări, s-a reușit să se stabilească poziția optimă a cilindrilor de prindere și distanța minimă dintre ghidaje și cilindri, ceea ce a redus considerabil numărul infundărilor. Același a avut ca rezultat nu numai sporirea producției, realizarea ritmică a sarcinilor de plan datorită reducerii timpului neproductiv, ci și creșterea producției de calitate I, de la 98,8 la sută,

Am asigurat pontajul la locul de muncă

Ca și în primul an al cincinalului, în cadrul activității FABRICII DE CONFEȚII DIN ORADEA a intreris, în acest an, pe graficul intrererii sociale, rezultate însemnate în muncă. În patru luni a fost realizată peste plan o producție marfă în valoare de 858 000 de lei, echivalentă cu 1200 de costume bărbătești. O examinare atentă a ritmicității producției arată însă că, uneori, îndeplinirea planului lunar sau trimestrial de producție s-a asigurat cu prețul unor eforturi suplimentare, solicitate în mod deosebit către sfîrșitul perioadei respective.

În cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, activitatea intrerinderii a fost suspusă unei analize exigente, ajungîndu-se la concluzia că aceste eforturi deosebite se puteau evita total dacă ar fi fost valorificat rațional timpul de lucru, acest filon de aur al producției. Studierea aprofundată a gradului de folosire a timpului de muncă a scos în evidență însemnate rezerve de creștere a producției și productivității muncii, insuficient fructificate, mai ales datorită unor cauze de ordin subiectiv: nerespectarea programului de lucru, intrirerea la intrarea în schimb sau părăsirea locului de muncă înainte de vreme, plimbări fără rost dintr-un loc în altul, absențe nemotivate, învoltri nejustificate.

„Dacă ne referim numai la intrirerile în începerea schimbului și la terminarea lui mai devreme a acestuia față de ora stabilită, calculele arată că zilnic se pierdeau, în medie de fiecare salariat, 2 sau 3 minute. Poate că cifra nu spune prea mult. Dar din această cauză se traseau într-un an peste 13 300 de ore, timp în care se puteau realiza 2 600 de

cît este planificat, la 99,4 la sută; productivitatea a crescut de la 1 020 kg tablă/oră în 1966 la 1 078 kg tablă/oră în acest an; s-a redus considerabil consumul specific de zinc și de tablă neagră pentru zincat; la o producție de 3128 tone în luna trecută s-a fost numai 0,150 tone rebuturi. În luna aprilie, secția nu a fost nici o zi sub plan.

— Desigur, ne spune directorul uzinei, sînt multe aspecte ale folosirii timpului de lucru al muncitorilor. Dar tot atât de important este cum utilizează acest timp personalul tehnic-administrativ. S-a constatat că numărul orelor de învoltri și concedii fără plată la personalul tehnic-administrativ, care are o pondere de 11,1 la sută în totalul salariilor, este aproximativ egal cu cel acordat muncitorilor.

Măsurile preconizate pentru a se asigura o folosire completă și productivă a timpului de muncă vor da posibilitatea colectivului uzinei să obțină rezultate deosebite în producție. O reflectare a rezervelor scoase la iveală sînt angajamentele luate în cinstea celei de-a XX-a aniversări a Republicii, anume de a produce peste plan 1 800 tone laminat, de a depăși productivitatea muncii planificată cu 2 la sută și a da suplimentar 1 000 000 lei beneficii.

costume — precizează inginerul șef GHEORGHE MAXIM. Timpul acesta poate fi cistigat pentru producție dacă maiștri, ajutorii de maiștri și ceilalți factori interesați vor avea grijă ca pe ateliere, secții, brigăzi și pe schimburi fiecare muncitor să folosească integral timpul de lucru. Noi am înțeles greșit noțiunea de opt ore de muncă, calculînd timpul din momentul intrării sau ieșirii pe poarta fabricii. Dacă pînă ajung la secție, pînă se schimbă și încep lucrul, unii pierd între 5 și 15 minute, provocă greutăți, într-un fel sau altul, tuturor muncitorilor de la banda respectivă.”

Neîndoielnic, merită apreciată măsura preconizată de a se efectua pontajul direct la locul de muncă, în momentul începerii și terminării efective a lucrului. „Dar va trebui să găsim o formă de aplicare care să nu-l transforme pe mustru într-un funcționar pontator — ne-a spus, în continuare, inginerul-șef. Am aflat că o experiență bună în acest sens s-a acumulat la fabrica de tricotate „Miorița” din orașul nostru. Prezentîndu-se în secții cu 10 minute mai devreme și plecînd după 10-15 minute de la încetarea programului, muncitorii acestei fabrici au putut lucra efectiv la mașină cele 8 ore de muncă.”

La fabrica de confecții din Oradea se aplică încă din 1960 măsura de a se recupera cele 15 minute afectate pentru gustare. După cum ni s-a spus, în intrerindere nu toți salariații procedează așa. Unii muncitori prelungesc pauza pentru gustare cu 5-10 minute, alții „uită” s-o mai recupereze. Dacă pe lângă muncitorii din secții recuperarea o pot face și mecanicii și electicienii, care lucrează în ture, de ce nu ar putea proceda la fel și ceilalți

salariați din sectorul de intrerindere? Muncitorii cu care am stat de vorbă a-

Nu se mai îngăduie absențele nemotivate

Maistrul VIOREL TOGOR ne relatează: „Dau-ne au adus producției și absențele nemotivate sau învoltrile fără temei ale unor salariați. Obiectivi fiind, trebuie să recunoaștem că și noi, maiștri, am manifestat uneori îngăduință față de cei care au absentat din motive mai puțin serioase sau au solicitat învoltri pentru probleme ce se puteau rezolva tot atât de bine și după programul de muncă. Iată de ce consider că este bine venită propunerea făcută în cadrul dezbaterii care a avut loc recent la noi, că aprobarea concediilor fără plată să se facă numai de către conducerea fabricii, cu avizul prealabil al maistrului. Procedînd așa, vom cistiga, numai la acest capitol, circa 175 000 de minute pe an, adică timpul necesar confecționării a cel puțin 600 de costume.”

Referindu-se la alte posibilități de valorificare a resurselor de timp existente, care ar contribui substanțial la creșterea producției și productivității muncii, alți muncitori au subliniat necesitatea renunțării la practica tinerii sedințelor de sindicat, la diverselor instructaje sau a altor adunări în timpul programului de muncă, la scoa-

preciază că s-ar cistiga și pe această cale timp prețios pentru producție.

terea din producție a unor salariați pentru activități culturale-sportive sau alte acțiuni cu caracter obștesc. „Experiența multor ani de muncă mă îndreptățește să afirm cu certitudine că una dintre principalele cauze prin care se poate asigura folosirea productivă și completă a timpului de lucru o constituie buna intrerindere și funcționarea a mașinilor — apreciază ing. LADISLAU IERMENDI, mecanicul-șef al fabricii. Calculele făcute arată că, datorită intreririlor determinate de defecțiunile mecanice, s-au pierdut anul trecut numai la secția confecției costume și confecției paltoare pardesie, peste 3 500 ore/oră. Dacă în 1967 am reduce numai la jumătate opririle anuale anului trecut, din cauza defecțiunilor mecanice, am putea obține în plus o producție de câteva sute de mii de lei. Este un lucru pe deplin posibil. În acest scop, am prevăzui măsuri pentru o mai bună intrerindere și reparare a mașinilor, pentru creșterea calificării și justa repartiție pe secții și ateliere a personalului de intrerindere, pentru asigurarea cu piese de schimb și mașini de rezervă necesare înlocuirii operative a celor defectate.”

Forul de resort ne poate ajuta asigurînd stabilitatea sortimentelor

Intrucît utilizarea rațională a fondului de timp afectat producției este o problemă ce interesează, în aceeași măsură, pe toți salariații fabricii, am căutat să cunoaștem și părerile altor muncitori și tehnicieni asupra măsurilor ce trebuie luate și în alte compartimente de activitate. Din discuțiile cu tov. ANA DRĂGAN, IOSIF SZABO, ALEXANDRU SĂBAU și alții, am reținut în producție se pierde și datorită unor factori externi. Este vorba despre orarul necorespunzător și mersul defectuos al mijloacelor de transport în comun (autobuze și trenuri), pentru muncitorii care vin din cartierele marginase ale orașului și din localitățile învecinate; despre intreruperile de curent electric, cauzate de I.R.E. Crișana și, mai ales, de unele greutăți ce se fac simțite în aprovizionarea cu materii prime și în stabilirea sortimentului de fabricație.”

„Schimbarea prea deasă a sortimentului de produse și a repartiției de materii provoacă mari perturbări în procesul tehnologic, influențînd negativ asupra productivității muncii și folosirii timpului de lucru — arată tov. TIBERIU MICAȘ, șeful serviciului producție. La secția de confecții costume, de pildă, pentru însușirea fabricației se consumă anual, în medie, 221 minute pe fiecare muncitor. La fel și la secția confecționat pardesie-paltoare. În general, pe fabrică, pentru însușirea unei noi tehnologii, determinată de schimbarea prea deasă a sortimentelor, se pierde timp ce e-

chivalează cu o producție de peste o jumătate de milion de lei. Iată o problemă importantă, care va trebui să stea în atenția Direcției generale a industriei confecțiilor din Ministerul Industriei Ușoare.”

— Muncitorii inginerii și tehnicienii fabricii s-au convins că timpul de muncă este o participă din averea națională și că el trebuie să fie valorificat cu maximum de eficiență în producție. Hotărîrea cu care intrerug colectiv al fabricii a trecut la eliminarea neajunsurilor manifestate, la aplicarea măsurilor stabilite recent cu privire la dezbaterii concludentelor analizei efectuate exprimată în scrisoarea adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu — constituie o garanție că timpul de muncă va fi folosit aici cu spirit gospodăresc și exclusiv în interesul producției, al realizării exemplare a planului și a angajamentelor luate pe acest an, în cinstea celei de-a XX-a aniversări a Republicii.

Folosirea completă și productivă a timpului de lucru constituie un obiectiv important al organizării pe baze științifice a producției și a muncii, o latură componentă a acesteia. Din scrisorile pe care colectivele unor intrerinderi le-au adresat C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, publicate recent în presa, ca și din ancheta noastră rezultă că într-o serie de fabrici și uzine s-au analizat aprofundat posibilitățile existente și s-au des-coperit numeroase rezerve de folosire eficiente a timpului de lucru. În alte unități industriale — cum este cazul intrerinderii miniere Barza — se acționează destul de lent în această direcție, nu se desășoară o activitate de analiză aprofundată pentru a se scoate la iveală neajunsurile și a se stabili măsuri care să asigure un cadru organizatoric propice pentru folosirea completă și cit mai productivă a timpului de lucru.

Nici un moment nu trebuie să pierdem din

Anomalia celor 2 ore pierdute pînă la începerea lucrului în subteran și...

De mai multă vreme, INTRERINDEREA MINIERĂ BARZA este tributară unor grave anomalii economice. Productivitatea muncii atît în subteran, cît și la suprafață, se află la un nivel nesatisfăcător, din care cauză pierderile planificate se ridică la zeci de milioane de lei anual. „Cauza principală — ne spune ing. VIRGIL PITNER, șeful grupei de organizare a producției din intrerindere — este folosirea cu totul necorespunzătoare a timpului de lucru. Lucrătorii din subteran nu muncesc efectiv decît 5½-6 ore pe schimb.”

Cum se traduce practic această afirmație de ordin general? Împreună cu inginerii ANDREI IMAN, GHEORGHE CLINCIU, MIRCEA MOTORA și OSCAR SVOBODA, am făcut un calcul economic. Iată elementele principale: cei 4 526 muncitori din subteran ai intrerinderii lucrează, în medie, 6 ore în schimbul normal de 8 ore; productivitatea muncii lor se ridică la 0,645 tone pe post și zi. Ceea ce înseamnă că, într-o singură zi, se pierd din timpul de lucru peste 9 000 de ore-om. Se poate aprecia — luîndu-se ca bază productivitatea medie realizată în subteran — că, lunar, în timpul irosit s-ar putea extrage o cantitate de circa 15 000 tone de minereu. Specialiștii au ajuns la concluzia că, prin lichidarea acestei stări de lucruri, dotațiile de buget pentru acoperirea pierderilor planificate s-ar putea diminua cu aproape 80 la sută.

O examinare atentă a pierderilor de timp de muncă arată că ele sînt determinate de două cauze principale. Prima constă în accesul deosebit de greoi al minierilor la locurile de muncă, „Șutul” minieresc — adică schimbul de lucru — ar trebui să înceapă la ora 7 și să se termine la ora 15. Dar lucrurile nu stau așa.

Am făcut o fotografie a unei zile de muncă la mină, însoțit de inginerii MARIN MIHALACHE, șeful secției II Musariu, și ION GUGA, șeful sectorului 330. Ea arată în felul următor: plecarea la ora 6,45; sosirea la puțul Brădișor la ora 7,05; mersul prin galerie pînă la puțul auxiliar nr. 1 și așteptarea pînă la ora 7,27; coborîrea la orizontul 330 la ora 7,40; adunarea echipelor la revir — la 8,15; momentul N.T.S. pînă la ora 8,30; accesul spre frontul de lucru pînă aproape de ora 9.

Concluzia fotografierii începutului zilei de muncă

este cit se poate de clară. Numai dimineața se pierd dintr-o dată circa două ore de lucru. La ieșirea din schimb, situația se repetă în sens invers. Echipetele părăsesc locurile de muncă la orele 13,45-14,15, ceea ce înseamnă încă cel puțin o oră pierdută. O primă consecință a acestei stări de lucruri am arătat-o în calculul de mai sus. Dar nu este singura. Cu toate că timpul efectiv de lucru este cuprins între 5-6 ore, normele au fost alcătuite cu alia larghețe, înscit ele erau depășite cu ușurință în medie cu 20-22 la sută. „Nu ne-am dat seama că normele nu mai corespund — ne spune ing. GHEORGHE CLINCIU. De aceea am trecut la revizuirea lor. Dacă pînă de curînd

acordam 1187 minute pe tonă de minereu extras, noile norme prevăd 993 minute.”

...consecințele asupra celorlalte 6 ore

Să urmărim acum cel de-al doilea aspect — și anume dacă cele 5-6 ore cit se lucrează în subteran sînt folosite rațional sau nu. După cum am arătat mai înainte, prezentarea la frontul de lucru are loc între orele 8,30 și 9. Fiecare echipă trebuie să continue ciclul tehnologic de la operația unde a rămas schimbul precedent. „Dimineața — ne spune maestrul ION ANDRĂȘ — majoritatea echipelor încarcă materialul rezultat după pușcările din schimbul II de ieri, aruncă și perforază frontul pentru o nouă pușcare. În ziua cînd am fost în mină, am mers cu inginerii amintii mai sus la aproape toate locurile de muncă de la orizontul 330. Iată ce am constatat: pînă la ora 9, echipele conduse de Gheorghe Gusin și Nicolae Cimpeanu nu au lucrat nimic. Primul vagonet încărcat l-am înregistrat abia la 9,30, ca peste alte 50 de minute să vedem, în sfîrșit, 3 vagonete încărcate la echipa lui Petru Negru. La ora 12 nici o echipă nu începuse perforarea.

„Cunoaștem aceste deficiențe organizatorice — ne spune ing. MARIN MIHALACHE. Așa mai adăuga la ele anumite neajunsuri în aprovizionarea unor locuri de muncă mai îndepărtate cu lemni și vagonete goale. Noi am luat pînă acum o serie de măsuri, dar rezultatele nu sînt cele așteptate.”

Măsuri s-au luat într-adevăr. Din relațiile tov.

Serviciul de organizarea muncii a diminuat normele cu 194 minute pe tonă de minereu, ceea ce indică existența unor mari rezerve nefolosite. Dar tot acest serviciu planifică să se lucreze efectiv în subteran între 300-340 minute, în loc de 480 minute. Cu alte cuvînte, în loc să caute soluții și mijloace pentru folosirea completă și productivă a timpului de muncă, la această intrerindere se „planifică” și se practică cu bună știință irosirea unei părți din timpul de lucru.

O altă implicăție este provocată de următorul paradox, relatat de minierul ANDREI TOMESCU: „Deși lucrăm efectiv 5-6 ore, un mare număr dintre noi sîntem nevoiți să consumăm de la plecarea și pînă la sosirea acasă între 12 și 16 ore. Această datorită faptului că transportul muncitorilor pînă la locul de muncă este prost organizat, iar repararea lor pe mine și secțiunile se face în funcție de apropierea de domiciliu.”

ing. AUREL LAPUȘCA, director general al intrerinderii, aflăm că s-au format cîteva colective de specialiști care studiază în amănunt mecanismul intrării și ieșirii din mină a muncitorilor, reducerea timpului consumat cu deplasarea minierilor de la domiciliu la locurile de muncă, eliminarea timpului neproductiv în subteran și altele. Se preconizează, de asemenea, să se accelereze lucrările de execuție la puțul central și să se repartizeze mai rațional specialiștii și inginerii la locurile de producție. „Toate sînt, fără îndoială, măsuri bune care își vor dovedi eficiența. Dar deocămdată se află în faza de studiu, sînt doar proiecte de viitor. Nici măsurile de mult cunoscute și cu aplicabilitate imediată nu o soartă mai bună.

Este o realitate unanim recunoscută că diminuarea timpului efectiv de lucru constituie, în cazul intrerinderii Barza, principala factor generator de anomalii economice. Lichidarea lor este o chestiune strict organizatorică; ea nu implică nici un fel de investiții materiale sau financiare și nici intervenția Ministerului Minelor. Totul depinde în exclusivitate de conducerea intrerinderii, de modul în care va acționa practic, neîntîrziat și cu seriozitate, cu măsuri economice.

vedere că timpul de muncă al fiecărui colectiv de intrerindere, al fiecărui muncitor, inginer, tehnician, este o participă din averea națională a societății. Oamenii muncii sînt direct interesați în utilizarea maximă a timpului de lucru, intrucît aceasta are consecințe favorabile asupra creșterii producției și productivității muncii, sporirii beneficiilor și acumulărilor socialiste — singura sursă a progresului economic neînterupt al patriei noastre, la ridicării nivelului de trai al poporului. Iată de ce este necesar să nu lășăm să se irosească sub nici o formă timpul de lucru și să-l fructificăm pretutindeni cu eficiență superioară pentru producție, în scopul îndeplinirii și depășirii la toți indicatorii a planului de stat pe acest an.

Anchetă realizată de Gheorghe RADEL, Ion PITICU și Laurențiu VISKI

CUM LE FRUCTIFICATI?

teatre

Teatrul de Operă și Balet: LOHENGRIN — 19.
Teatrul de stat de operetă: SINGE VIENEZ — 19.30.
Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): O FEMEIE CU BANI — 19.30.
Teatrul „Barbu Delavrancea”: DE LA BUCUREȘTI LA VALE — 20.
Teatrul „Ion Creangă”: CO-RIGENȚA LA DRAGOSTE — 19.30.
Teatrul „Tândărică” (sala din Căminul Victoriei): TIGRIȘORUL PETRE — 17.
Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): PARADA REVISTE — 19.30.
Teatrul „Colibri Music-Hall”: COLIBRI MUSIC-HALL — 19.30.
Cercul de stat: VARIATIUNI DE CIRC — 19.30.

Aniversarea Ansamblului de cintece și dansuri al armatei

La Casa Centrală a Armatei a avut loc marți o adunare festivă prilejului de aniversare a 20 de ani de la înființarea Ansamblului de cintece și dansuri al armatei. În deschiderea adunării, s-a dat citire Ordinului emis de ministrul forțelor armate cu acest prilej. Colonelul Dinu Stellan, artist al poporului, conducătorul ansamblului, a făcut o sintetică trecere în revistă a realizărilor acestei cunoscute formații artistice, de-a lungul celor două decenii de activitate. Vorbitorul s-a referit la contribuția adusă de membrii ansamblului la opera de educare artistică a publicului,

la frumoasele sale succese obținute în țară și peste hotare. Colectivul sărbătorit a fost salutat apoi de colonelul Petre Nastovici, conducătorul Ansamblului de cintece și dansuri „Cio-cirila” al Ministerului Afacerilor Interne, muzicologul Vasile Tomescu, secretar al Uniunii compozitorilor, și Virgil Brădăteanu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. În încheiere, general-locotenentul Ion Coman, adjunct al ministrului forțelor armate și secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei, a felicitat pe membrii ansamblului și le-a urat noi succese în activitatea viitoare. (Agerpres)

puncte de vedere

Cunoscând valorile culturii noastre, gândindu-ne la ceea ce au înfăptuit genurile și personalitățile poeziei, epicii și muzicii sau ale picturii și sculpturii din trecut și prezent — observăm că cei mai viguroși și mai originali au fost aceia care s-au străduit să se exprime pe ei înșiși și însușirile poporului lor, să cultive ceea ce era mai necesar la un moment dat progresului spiritual al patriei.

Vasul cuprins al poeziei amiescinoase relevă un om de înaltă simțire și gândire, un liric care a ajuns să-și pună o seamă de probleme sociale și filozofice, unele proprii lumii lui, altele cu caracter general uman. Eminescu nu s-a ferit de unele influențe, mai ales ale unor tipuri de romantism, dar în confluința genului lui creații îl simțim pe el însuși, profund legat de spiritul culturii patriei, de tradițiile folclorului și ale artei culte, de problemele vremii sale. Macedonski nu a ignorat simbolismul, dar l-a folosit potrivit personalității sale.

Sadoveanu a cunoscut epica rusească și pe Anato-le France, dar cit de puțin se simt la el influențele față de ceea ce răsună aflat de românesc în epica sa, în ethosul vizionii sale. Camil Petrescu nu a ignorat literatura de analiză psihologică, l-a cunoscut bine pe Proust, dar influențele le-a folosit ca metodă pentru a-și dezvolta propriile lui modalități de expresie, îmbogățind romanul cu problematică intelectuală, romanul de cunoaștere. În piesa Suflete țări l-a luat drept model pe Stendhal din romanul ROSU și NEGRU — după cum singur o recunoaște — dar personajele și situațiile aparțin lumii noastre, iar în Jocurile așculdind de propriile lui frământări de intelectual, a anticipat pe unii scriitori existențialiști, foarte la modă astăzi. Malei Caragiale a cunoscut literatura fantastică, pe Pöe și Wilde, a fost familiar cu expresionismul german, dar „Craii de Curtea-Veche” au o atmosferă și o tipologie caracteristică pentru un anumit mediu social de la noi. Expresionismul său are coloratura și modalitățile de expresie social-psihologice autentice locale. Duse la o măiestrie universală.

În muzică, Enescu a fost îndatorat mai ales impresionismului, dar în capodoperele lui, folosind unele modalități contemporane, se învecerează pe el însuși ca exponent al viziunii și sentimentelor poporului român. Grigorescu a învățat multe de la pictorii spațiilor

Ispita noului în artă

Petru COMARNESCU

libere și de la impresionism pentru a deveni pictorul nostru național. Luchian nu a ignorat arta lui Manet, Degas, Van Gogh, Gauguin, dar preluând influențele potrivit simțimentelor sale, și tratând o tematică trăită de dinoul. La fel, Petrescu, Pallady, Tonitza sau Ghilăș și Ţuculescu au folosit unele influențe sau inspirații din creația contemporană lor, dar depășindu-le.

Marți noștri creații din toate artele nu au fost străbuni de ceea ce se crea în centrele artistice și literare ale lumii, nu au trăit izolați de formele și modele de expresie pentru care — au fost necesare omenirii milenii și secole. Nici un artist nu poate încape să se exprime, fără a se ajuta de unele modele ale creației din patrie și din lume. Dar trebuie de remarcat că marii noștri creatori au știut ce să ia din cororiale artei mondiale sau din tradițiile poporului lor.

Nu au alergat după orice fel de nouitate și nu au folosit doar curentele de ultimă oră. Uneori, ei au folosit modalitățile unor curente care nu erau cele mai la modă, ci acelea care le-au pruit mai organic firul lor, viziunii lor despre lume, idealurilor lor estetice și sociale. Eminescu nu s-a crezut demodat pentru că era departe de lirica franceză contemporană lui, nici Sadoveanu pentru că nu scria în felul lui Proust sau al lui Joyce, nici Breabeanu pentru că nu avea simțiri ca Gide sau Huxley. Tonitza a studiat la München pe când începuseră manifestările abstracționiste și se prefigura mișcarea artistică denumită „Cavalerul albastru”. El a mers însă pe alte căi decât cele de ultimă oră și a devenit marele colorist pe care îl știm și un autentic și original interpret al omului. Tonitza a inventat forme noi, bazate pe omania lui, de pildă ochii copiilor pictați de dinoul — ochii aceia care sugerează nevoia de dumerire. Pe cind fovismul, cubismul, constructivismul, ex-

pressionismul erau predominante în multe centre și mai ales în Parisul, unde studiaseră și se manifestaseră ei înșiși, Rescu, Petrescu, Pallady, Iser și alți mari pictori dintre cele două războaie mondiale, și-au căutat modalități proprii de expresie, nescolindindu-se „demodați” sau „inveciați” pentru că nu pictau ca Matisse, Picasso, Braque, Kandinsky. La fel, marii pictori ca Modigliani sau Utrillo s-au manifestat independent și într-afel decât reprezentanții curentelor predominante în vremea lor.

Nu vrem să sugerăm din toate acestea o normă absolută. Uneori, curentele vremii s-au dovedit rodnice în sinteza marilor creatori (de pildă constructivismul căzannian pentru Rescu, Iser, Șiralo ș. a. sau impresionismul rodinian pentru Paciurea și neo-clasicismul bourdellian pentru Jalea, Han, Anghel), dar niciodată preluate servil și pe criteriul că sint ultima nouate. Altfel, s-a creat, prin opoziție cu ceea ce era nou, creându-se al „nou” mult mai personal și mai reprezentativ. Opoziția dintre Da Vinci-Michelangelo, Delacroix-Ingres, Brahm-Wagner, Verlaene-Mallarmé, Cézanne-Gauguin-Van Gogh, Argehezi-Blaga-Ion Barbu, au îmbogățit imens arta lumii, locuri prin diferențiere și contradicție, chiar dacă interinfluentele nu au lipsit uneori.

Ispita nouității este explicable în artă, unde imitația și repetiția de expresie și viziune nu sînt tolerabile, arta fiind expresia unei personalități, care își are temperamentul, sensibilitatea, gândirea ei proprie. Dar nouatea autentică provine din necesități interioare și nu din adopția exterioară a unor forme. Dacă Picasso, uneori neînțeles desenator și pictor, a reușit — cum a observat un critic — a cuprins toate formele din istoria artei, el este criticat atunci cînd schimbă formele sau stilurile din simplă virtuozitate, din simplă preocupare formală și nu din nevoia de a exprima idei și sentimente. Observația nu este valabilă pentru întreaga sa activitate, dar recentele sale expoziții retrospective au prilejuit și critici severe față de virtuozitatea-i de a descompune și distruge formele, de a caricaturiza și diforma viziunile și expresiile unor maeștri anteriori, fără a pune în loc ceva nepieritor uman, față de lipsa unei unități spirituale în varieta-tea-i de forme și stiluri. I s-a reproșat că în unele din lucrările sale el nu aduce frământări spirituale, că se bazează mai mult pe jocul formelor, că a mers prea sigur prin genul său de constructor și distructor de forme. Artă lui mai curind înțelege prin virtuozitate și continuă schimbarea de forme și viziuni decât emoționează prin calitatea umană. Cu excepția primelor perioade umaniste, a compoziției Guernica (1937) și a altor lucrări. Mult mai organic și din necesități spirituale s-a dezvoltat arta lui Klee, Chagall, Brâncuși, și accepția înnoitoare de forme, dar cu mai mult mesaj uman.

În preluarea noului, ca și în opoziția față de nou, există zeci de modalități, după cum artizii săle, potrivit sensibilității și gândirii sale, potrivit sentimentelor și aspirațiilor sale. Nu orice fel de nou este valoros și prielic, cum nu orice tradiție este valabilă peste timp. Unii artiști ai noștri, în special mai tineri, ispiții de nouate preiau nu numai procedeul înnoitoare, dar și viziuni. Așa se întâmplă în prezent, cînd o seamă de tineri pictori sau sculptori preiau nu numai modalită-țile de expresie ale diferitelor curente, fie abstracționismul, fie expresionismul abstract, fie arta optică, fie suprarealismul, fie arta naivă, fie neo-primitivismul, dar chiar felul de a vedea, recuzita viziunii unor creatori ca Pissarro, Klee, Chirico, Miró, Bacon, Pollock sau Van-masul Rousseau, sau Brâncuși, Moore, David Smith. Nu întotdeauna, dar constatăm multe cazuri cînd noile modalități de expresie nu sînt adaptate unei frăiri și viziunii proprii, legate de realitățile spirituale și de cerințele culturii poporului român din prezent. Influența devine — în asemenea cazuri — mimetism, imitație servilă, procedeu exterior și convențional.

Am amintit altă dată spusele lui Delacroix, mare înnoitor la vremea lui și nepieritor artist, anume că măiestria constă în a spune mai bine ceea ce a fost spus, provenind din conștiința artistului că ceea ce s-a spus nu a fost îndeajuns de bine spus. Iar în Jurnalul lui Theodor Pallady, poate cel mai de seamă colorist al nostru după Luchian, găsim o con-fundă confruntare a artistului cu un gânditor care nu își accepta oricum arta lui. Pallady, contemporan cu foviul, futuristul, cubistul, abstracționistul, a vrut să fie el și nu s-a scotocit înveciat pentru că nu asculta de ultimele nouăți. „...Mai importante — însemna el — sint expresia formei, felul în care ea este văzută, desenul ei — a căru exactitate nu trebuie să fie decît un mod de control pentru a ajunge la stil, la acel fel unic și personal de a se exprima, de a exprima”.

A nu-ți fi teamă că nu ești nou — nou, după ultimile curente, momentan predominante — te duce uneori, cînd puțin sentiment și gînd adînc, cînd cauți să fii tu însuși și exponenți al lumii tale, al vremii tale — tocmai la tradiția unei creații care aparține și vremii tale, și tuturor timpurilor. Artă mare și autentică se face în timp și peste timp. Ajungi la ea, dacă nînzînd spre o măiestrie autentică, ascuți de carierele umaniste ale timpului tău și nu preiei oricum ceea ce îți oferă ce modalități de expresie creația contemporană. Nu te trebuie nimic ignorat, dar nici prelat oricum, fie cu este vorba de tradiție, fie că este vorba de ultima nouate. Aici stă taina marilor creații, care rămî-n nepieritoare.

De aceea putem spune la sfîrșitul lecturii acestei cărți nu numai că prin ea avem cea mai documentată istorie a Capitalei noastre, că prin ea viața Bucureștilor a căpătat imaginea completă mergînd de la existența cotidiană a locuitorilor săi pînă la evenimentele holă-rioloare ale istoriei, dar și că prin ea am rețînit romanul Bucureștilor. Pentru că autorul ei, istoricul care nu avansează nici un pas și nu acreditează nici o teorie fără acoperirea în aur a documentului și fără continua investigație necesare necontențeniei lărgii a temeliei științifice a fiecărui fapt, a înțeles că o istorie a Bucureștilor nu poate fi numai o juxtapunere de documente. Că pornind de la ele și fiindu-le neconținut credincios, poți reconstitui această viață a Capitalei noastre, în care Bucureștii să nu fie numai o noțiune administrativă și geografică, ci să devină eroul unui roman pasionant, cu alți mai pasionant cu cît tot ceea ce se spune este istoric-cesăte alestat. De aici după satisfacție cu care se citește această carte, încununează a unor îndelungi elorturi, care merită să rămî-n nu numai un moment hotărî-tor al cercetării istorice Bucureștilor, dar și o lectură din cele mai atractive.

Valeriu RAPEANU

Considerațiuni despre EDUCAȚIA POETICĂ

De la înținerea primei metafore în mintea poetului popular, la începutul încercărilor, și pînă astăzi, omul n-a încetat să se minuneze de acuitatea miraculoasă a Poeziei, expresie a sensibilității și gândirii umane. Nici una din încercările de definiție a poeziei, și toate laolaltă, de la Aristof încoace, n-au reușit să ne ofere formula deplin cuprinzătoare a acestei delicate plăsmuiri, deși multe dintre formulările caracteristice ei ne-au relevat adevărul incontestabil. O maximă tensiune a trăirii, o extraordinară putință de surprindere a celor mai edinci raporturi dintre om și realitatea universului, sintetizate într-un limbaj de un fel cu totul deosebit, concuș spre a ne comunica acel profund sentiment de autenticitate, de viață, pe care îl recunoaștem în secolul nostru, mai toți cercetătorii. Șerban Cioculescu consideră că materialul poetic se constituie în esență din „ceea ce simțim și gîndim cu toții, dar nu știm să spunem alt de expresiv”.

Capacitatea de a vibra la adevărurile, la frumusețea poeziei este un dar al fiecărui om, tocmai datorită faptului că poezia se referă la acel fond de sensibilitate și gândire care este general și etern omenesc. În același timp însă, nimeni nu ignorăză dificultățile pe care trebuie să le înfrunte de multe ori dorința noastră de a înțelege pe deplin întreaga bogăție de valori a poeziei. Un singur curenț al lui Eminescu sau Băga Căpățînă, adesea o înfruntă lumea de savanți și ideii; asemenea conțnare neobișnuită a verbului, diferiții de cea a vorbirii curente și cuprinzînd o încălcăzură înmăș de experiență umană, de viață, poate uneori să descăruze pe cel ce se apropie de poezie cu gîndul că poate înțelege fraza doar descompunînd și analizînd logic și gramatical părțile ei componente.

Dar dacă multe din dificultățile înfrîn-te de cititorul de poezie sînt firești, tot afit de firească este și dorința de a le depăși. În felițizarea caracterului neobișnuit al limbajului își are originea și tendința unor poezi de a conțnere, uneori cu mijloace extravagante, o poezie fără logică și fără sens.

Dinmîie în mîntea unor poezii și publicității pățerea falsă și simplul joc al cuvintelor (repet, uneori ingenios desfășurat în paginile poezie atrage, așa cum pădurea atrage ploaia, idei și trăiri fecunde. Imagini seducătoare, comparații neașteptate, metafore inedite se înfrînțuie și se contopesc într-o alcă-tuire care are aspectul poeziei. Dar dincolo de aceste aparențe rămîne pustiu trist al lipsei de idei și de vibrație autentică. Să-l convingem în asemenea situație pe cititor că descărujarea lui în fața poeziei se datorează nepăgrășii sale? În ultima vreme, cîteve articole, printre care cel intitulat „Cilitorul — un univers deschis”, publicat de Vire Lungu în „Scințiea literară”, nr. 556 — ar vrea să se asume și ele această misiune. Cu ce se face însă vinovat cilitorul de poezie pus în fața unor șarade rîmiate, din care nu se desprind nici un sens și îndreptățită răceala cilitorului de poezie față de asemenea încercări? Mi se pare că da. Poate fi el acuzat de inaderență (citezese incompetență) față de poezia nouă? Pusă astfel, chestiunea mi se pare o falsă problemă.

Poezia, spuneam, are și a avut întotdeauna dificultățile ei. Un întins cîmp de înțelșuri nearticulate, doar superle, alcătuite, împreună, un subțel bogat ce solicită din partea cititorului anumite perseverențe, strădînș. Dar lectura versurilor trebuie să descopere, în cele din urmă. Ecoul nu se naște fără o emisiune de sunet. Acest sunet, acest simbur de aur și de adevăr, al poeziei îl cauș cel ce iubeste poezia. A-i pretinde însă cilitorului să descopere acolo unde nu se află, e o trîșă fără, „indiferență” de care se

plîng unii poeți față de arta lor preferată trebuie înțeleasă nu ca o incompetență din partea cititorilor ci ca un refuz. Ei cer de cititorului să se educe, să simță „frumusețea” pe care ei, chipurile, le-au presărat în versurile lor.

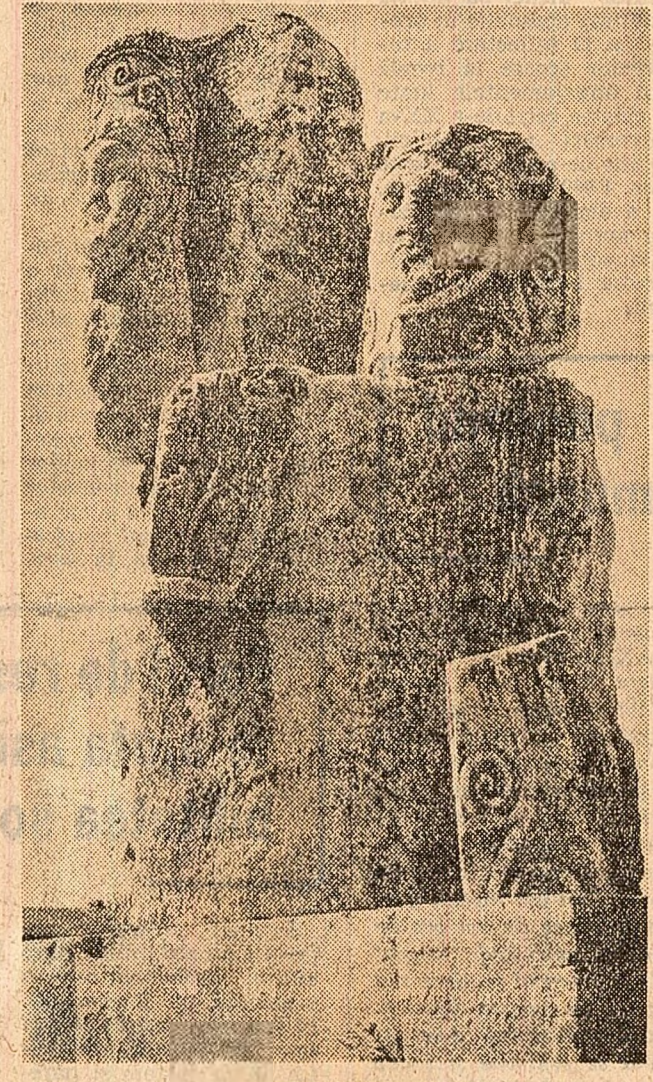
Pentru a înțelege poezia clasică sau contemporană, e nevoie într-adevăr de o bună inițiere. Am în fața o interesantă anchetă printre școlari, făcînd în proprie inițiativă și din dragoste pentru poezie, de profesorul Iuliu Bud, din Satu-Mare, și trimisă recent redacției. Din 157 de elevi de clasa a XI-a a Liceului nr. 2 din acest oraș, 107 îndrăgesc poezia și — să folosim un termen școlar — o frecvențează cu regularitate. Ei citeș multe, sint dorinși să ale cită mai multe date despre epoca, curentul sau momentul cultural în care au scris autorii, citeș pagini critice despre poezia și umărăsc cu interes cunoștințele ce li se predau la orele de limbă și literatură română. Sistemul școlar de educare, dacă nu e încă complet, rămîne pînă acum cel mai important în educarea cititorului de poezie. Din ancheta amintită, ce și din alte sondaje reiese că educația clasică temeinică, pe care o oferă școala, stă la temelia înțelșurii oricărui mari poezii, oricît de îndrăzneșă, de neașteptată ar fi maniera de gîndire și de expresie în care ni s-ar înfrînș. Dar nu poate înfrînș o poezie care și-a propus să ofere satisfacții estetice doar autorului ei. Este absurd să cerem cititorului să vibreze la versuri pe care numai autorii lor îl înțelș.

Sînt, este adevărat, și mulți cilitori de poezie a căror educație s-a opril la un anumit tip de poezie. Ingulșimea ariei lor de recepție nu se judecă după refuzul de a înțelege ceea ce de ne ște de înfrînș — „poezia” obscură lipsită de sens și încercată de artificii. Neînțelșurerea lor are drept cauză lipsa culturii și, poate, unele prejudecări: au învățat cîndva în școală că poezia este declamație și nu concup versul cu sunet interior, lectură

fără voce, înfrînș. Alții au rămas încredințați că poezia este exclusiv alterna-nță de rîmuri și rime și versul liber li se pare curată proză. Aici se cere, într-adevăr, ca educația să acționeze în sensul lămuririi precum că arta evoluează, că și poezia își află noi procedee de a-și improșta mijloacele și de a aduce sensibilității omului modern adevăruri mereu mai profunde, trăiri mai nuanțate. În această privință, evoluția poeziei este înfrînșă cu cea a matematicii care, făcînd pași fantastici în cucerirea adevărului, cuprinde astăzi, cu mijloace înfrînș mai exacte, realitățile spațiale și timpul de tol-deșuna.

Invitația la inițiere poetică, numai dintr-un asemenea punct de vedere este justificată. Școala, în primul rînd, radioul, televiziunea, presa au puțină să dezvolte prin mijloace variate gustul pentru poezie, să cultive receptivitatea față de poezia clasică și contemporană, să evite dășcealea didactică și să inspire dragoste pentru poezie. E nevoie de o pricoper specială spre a face selecția autentică și valorii, de fals și gol. Cînd copiii noștri pricpe, la 12—14 ani, foarte complicate probleme de matematică, de biologie și de tehnică, neîncrederea unor „poeți”, care-și teoretizează lipsa de idei, plîngîndu-se că nu sînt înfrînș, nu trebuie să derideze. Ei vor rămîne mai departe neînfrînș, deși cunoștințele generale despre poezie vor spor și, de ce să nu spunem, au și sporit în ultima vreme afit de mult în-cuș avem, pe lîngă cilitorii de romane — cei mai mulți încă — o mare categorie de cilitori fideli de poezie. Aceșii îndrăgîșii de poezie au de pe acum discernămintă să aleagă poezia adevărată, oricît de modernă ar fi ea, de șaradela și pozele de tot felul, pentru care niciodată nu vor avea bunăînfrînș, cu toate supărășurile autorilor lor și ale celor ce se simțuș în postura de avocați.

Mircea SIMIONESCU

Monumentul Adamclisi (detaliu)

Foto: A. Carjoșan

tv
17,00 — Volei: Rapid-Dinamo, finala Cupei Campionilor Europeni. 18,30 — Pentru tineretul școlar: România pitorească. 18,50 — Publicitate. 19,00 — Teledinamo de seară. 19,15 — Orășe șl. orășe. 19,27 — Bulletin meteorologic. 19,30 — Șah. 19,40 — Cronica discului, de Petre Codreanu. 20,00 — Telectronică economică. Inlocuitor al metalelor: masele plastice. 20,30 — Tineri interpreți de muzică ușoară. 20,55 — Film artistic: „Spionaj în desert”. 22,30 — Panoramic. 22,45 — Teledinamo de noapte.

Constantin C. Giurescu:

„ISTORIA BUCUREȘTILOR”

„Dimboviță apă dulce / Cin'te bea nu se mai duce” sînt două versuri prin care cîntărețul anonim a căutat să înfrînșească farmecul Bucureștilor, pe care literații și artiștii l-au făcut nu numai o dată să retrăiască. De aceea încă din anii de la începutul culturii noastre moderne Bucureștii nu a fost numai un decor și un cadru ci a devenit un adevărat oraș literar, exercitînd asupra artiștilor o veritabilă fascinație, perpetuată de-a lungul generațiilor cu o fervoare nicoșdăz isovită. Recitîm o acum paginile scrise de Nicolae Filimon, Ion Ghica, Ion Luca Caragiale, Matei Caragiale, Alexandru Macedonski, Mihai Șaragulescu, Ion Marin Sadoveanu, Victor Eftimiu, Ion Pas, în care această chemare și-a aflat împlinirile cele mai durabile, primiv pinzele și desenele lui Luchian, Jean Sieradi, Marius Bunescu, Aurel Jiquid, un adevărat caleidoscop al peisajelor și tipurilor caracteristice Capitalei. De ce și cum orășul acesta, care față de alte capitale ale lumii nu are o vechime prea mare, a atras și atrage conțnienți pe cîștor și pe artișt? Iată o întrebare ce ne-am pus-o adeseori și al cărei răspuns îl aflăm în paginile unei noi, binevenite și așteptate cărți. Se numește „Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri pînă în zilele noastre” și aparține istoricului Constantin C. Giurescu. Desigur, istoria ale Capitalei noastre s-au mai scris și aș aminti aici cele

datorate lui Ionescu-Gion și N. Iorga. Desigur zeci și sute de cărți, de memorii, de studii, de evocări, de documente au fost publicate de-a lungul anilor, unele extrem de prețioase altele mențîndu-se la relații anodine și anecdote. Bibliografia scrierilor despre Capitala noastră este de-a dreptul imensă și așa cum arată autorul celui mai noi și celei mai complete titlului al Bucureștilor, numai enumerarea titlurilor de cărți și de articole ar alcătui un volum de cîteva sute de pagini. Dificultatea cea mare care se putea ivi la un moment dat, și anume impresia că istoria unei capitale rezumă în fond istoria țării, a fost evitată de autorul cărții, care, fără să facă abstracție de acest adevăr, a reținut acele momente care stabilesc locul și rolul pe care orășul l-a avut și îl are în viața de ieri și de astăzi a patriei. Și aici vedem încă unul din aspectele care definesc riguroasă științifică a cărții. Bazată pe o cercetare exhaustivă a ceea ce s-a scris pînă acum despre Bucureștii, noua lucrare nu reprezintă pur și simplu o însurare de date și

fapte cunoscute, ci o sinteză în care elementele măreșare inedite sau puțin cunoscute măreșare și unele modifică unghiul nostru de vedere, perspectiva

pe care o aveam pînă acum asupra Bucureștilor. Bucureștii au fost un oraș în care istoria țării s-a concentrat ca într-un focar deoarece un anume spirit călăuzesc și revoluționar a trăit aici de-a lungul secolului cu o vigoare ce a făcut ca nu numai o dată locuitorii săi să determine mesul înaintă al țării. Bucureștii au fost omenii zdaveni, spunea Alexandru Macedonski și acest adevăr ne apare din paginile noi cărți despre istoria de ieri și de astăzi a Capitalei noastre. Dar în viața oricărui oraș nu fiecare are reprezentî un eveniment, nu fiecare eveniment își păștrează în perspectiva timpului însemnătatea. Sînt momente-cheie care sintetizează și definesc viața sa, sensul existenței sale și mă gîndesc la anul revoluționar 1848, la unirea țărilor române din 1859, la luptele greviste din 1933 sau la insurșia armată din 1944. Viața Bucureștilor nu este, în ceea ce priveșorul lui Giurescu, o pînă care se deapănă egal și fără relieful. Perioadele ce n-au fost marcate de evenimente istorice de o importanță națională sînt înfrînșe sintetic, accentul căzînd asu-

pra acelor episoade de mare semnificație și de răscruce. După cum nu-mi pare puțin adevărat că viața unei capitale privișă numai prin această prismă ar

priveșă istoria Bucureștilor nu dintr-o simplă perspectivă arhivistică și documentară, ci acucînd-o la zi, în fiecare moment cu împlinirile contemporanității. Este de fapt singura metodă istorică ce poate da imaginea și perspectiva adevărată asupra evoluției unui oraș. De aceea putem spune la sfîrșitul lecturii acestei cărți nu numai că prin ea avem cea mai documentată istorie a Capitalei noastre, că prin ea viața Bucureștilor a căpătat imaginea completă mergînd de la existența cotidiană a locuitorilor săi pînă la evenimentele holă-rioloare ale istoriei, dar și că prin ea am rețînit romanul Bucureștilor. Pentru că autorul ei, istoricul care nu avansează nici un pas și nu acreditează nici o teorie fără acoperirea în aur a documentului și fără continua investigație necesare necontențeniei lărgii a temeliei științifice a fiecărui fapt, a înțeles că o istorie a Bucureștilor nu poate fi numai o juxtapunere de documente. Că pornind de la ele și fiindu-le neconținut credincios, poți reconstitui această viață a Capitalei noastre, în care Bucureștii să nu fie numai o noțiune administrativă și geografică, ci să devină eroul unui roman pasionant, cu alți mai pasionant cu cît tot ceea ce se spune este istoric-cesăte alestat. De aici după satisfacție cu care se citește această carte, încununează a unor îndelungi elorturi, care merită să rămî-n nu numai un moment hotărî-tor al cercetării istorice Bucureștilor, dar și o lectură din cele mai atractive.

CU PRILEJUL ZILEI INDEPENDENŢEI DE STAT A ROMÂNIEI ŞI A VICTORIEI ASUPRA GERMANIEI HITLERISTE

Depuneri de coroane

Cu prilejul zilei de 9 Mai — Ziua independenţei de stat a României şi a victoriei asupra Germaniei hitleriste, la Monumentul Eroilor Luptei pentru Libertatea Poporului...

La solemnităţi au luat parte tovarăşii Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Vasile Patilinet, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Gaston Marin, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor, Constantin Pliţan şi Vasile Şandru, adjuncţi ai ministrului afacerilor externe...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor, Constantin Pliţan şi Vasile Şandru, adjuncţi ai ministrului afacerilor externe...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor, Constantin Pliţan şi Vasile Şandru, adjuncţi ai ministrului afacerilor externe...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor, Constantin Pliţan şi Vasile Şandru, adjuncţi ai ministrului afacerilor externe...

La solemnitatea depunerii de coroa...

ALTE MANIFESTĂRI

La Calafat, pe platoul Monumentului Independenţei, străjuit de cele patru turnuri care au vestit înălţarea luptelor...

Cu prilejul aniversării a 22 de ani de la înfrângerea Germaniei hitleriste, general-maior Aurelian Leonin a conferenţat, marţi după-amiază, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală...

La monument, unde au făcut de gardă militari ai forţelor noastre armate, au fost depuse coroane de flori.

Plecarea unei delegaţii române în R. P. Bulgaria

Marţi dimineaţă a plecat în Republica Populară Bulgaria o delegaţie formată din militari şi reprezentanţi ai oamenilor muncii, condusă de general de armată Iacob Teclu...

roane la Cimitirul militarilor britanici căzuţi pe teritoriul României în lupta împotriva fascismului...

La solemnităţi au luat parte tovarăşii Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor...

La solemnităţi au participat Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale şi aeriene, Mihai Bălănescu, ministrul poştelor şi telecomunicaţiilor...

La solemnitatea depunerii de coroa...

Legumele timpurii

Urmare din pag. 1

valorificarea legumelor şi fructelor, la export şi pe piaţa internă...

La cooperativa agricolă „30 Decembrie” s-au făcut depuneri de legume timpurii...

La cooperativa agricolă „30 Decembrie” s-au făcut depuneri de legume timpurii...

La cooperativa agricolă „30 Decembrie” s-au făcut depuneri de legume timpurii...

RECEPŢIE CU PRILEJUL CELEI DE-A XXII-A ANIVERSĂRI A ELIBERĂRII CECOSLOVACIEI

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marţi seara, ambasadorul R. S. Cehoslovacie la Bucureşti, Cestmír Cisar...

Au participat Alexandru Birlădeanu, Paul Niculescu-Mizil, Vasile Patilinet, Gheorghe Gaston Marin, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, marţi seara, ambasadorul R. S. Cehoslovacie la Bucureşti...

Telegramă

Tovarăşului mareşal al Uniunii Sovietice ANDREI ANTONOVICI GRECIKO ministrul apărării al U.R.S.S.

În numele militarilor Forţelor Armate ale Republicii Socialiste România şi al meu personal...

În memoria popoarelor va rămâne veşnic vie amintirea faptelor de eroism săvârşite de ostaşii sovietici în anii războiului antihitlerist...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

În faţa dăruirii de sine a soldaţilor noştri, în faţa curajului şi vitejiei lor, în faţa sacrificiilor lor, în faţa jertfelor lor...

nerali şi ofiţeri superiori, oameni de ştiinţă şi cultură, ziarişti.

Au luat parte şefi ai misiunilor diplomatice acreditate la Bucureşti, Cestmír Cisar, a oferit o recepţie în saloanele ambasadei.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Cestmír Cisar, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovacie la Bucureşti...

Cronica zilei

Marţi, 9 mai, a fost semnat la Bucureşti un protocol de acord privind colaborarea între radioteleviziunea română şi radioteleviziunea italiană.

Din partea română protocolul a fost semnat de Virgil Căzacu, preşedintele Comitetului de radiodifuziune şi televiziune...

Marţi a sosit în Capitală o delegaţie tehnico-economică din Tunisia, condusă de Noureddine Fourati, şeful Diviziei producţiei industriale din Secretariatul de stat pentru plan şi economia naţională...

Delegaţia tunisiană va vizita unele obiective industriale şi va purta discuţii privind cooperarea economică între Tunisia şi România.

SPORT

AL TREILEA MECI ÎN FINALA ROMÂNEASCĂ A C. C. E. LA VOLEI

Aseară la Floreasca în meciul cu Dinamo, echipa Rapid şi-a dovedit marea clasă încă de la primul schimb de mingi.

Egalitatea în setul trei s-a menţinut circa un sfert de oră. Combatoarele conduseseră alternativ un set sau două puncte...

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Decizia a revenit rapidiştilor în cel de-al treilea set. Dinamo a câştigat setul cu 15-13.

Plecarea tovarăşului Gheorghe Rădulescu

la şedinţa Comitetului Executiv al C. A. E. R.

O delegaţie condusă de vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Gheorghe Rădulescu, reprezentant permanent al Republicii Socialiste România în C.A.E.R., a plecat marţi după-amiază la Moscova...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost condusă de tovarăşii Ion Hanc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ion Marin, ministrul industriei metalurgice...

membri ai conducerii altor ministere şi instituţii centrale economice.

Au fost de faţă I. A. Iliuţin, ministrul consilier la ambasada Uniunii Sovietice la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. Faddeev, secretar al C.A.E.R., şi de alte persoane oficiale.

În aceeaşi zi tovarăşii Gheorghe Rădulescu a sosit la Moscova. La aeroportul Şeremetievo a fost întâmpinat de M. Lesceko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N

